

EBA/GL/2025/01

8.1.2025

Ohjeet ESG-riskien hallintaan

1. Noudattamista ja ilmoittamista koskevat velvoitteet

Ohjeiden asema

1. Tämä asiakirja sisältää ohjeita, jotka on annettu asetuksen (EU) N:o 1093/2010¹ 16 artiklan nojalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita.
2. Ohjeissa esitetään Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) näkemys Euroopan finanssivalvojen järjestelmässä toteutettavista asianmukaisista valvontakäytännöistä eli siitä, miten unionin lainsäädäntöä tulisi soveltaa tietyllä alalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen toimivaltaisten viranomaisten, joihin näitä ohjeita sovelletaan, on noudatettava ohjeita sisällyttämällä ne tarpeen mukaan valvontakäytäntöihinsä (esim. muuttamalla lainsäädäntöään tai valvontamenettelyjään). Tämä koskee myös ohjeita, jotka on suunnattu ensisijaisesti laitoksille.

Ilmoittamisvaatimukset

3. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan nojalla toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle viimeistään 03.06.2025, noudattavatko ne tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, tai muussa tapauksessa syyt niiden noudattamatta jättämiseen. Jos ilmoitusta ei toimiteta tähän määräaikaan mennessä, Euroopan pankkiviranomainen katsoo, etteivät toimivaltaiset viranomaiset noudata ohjeita. Ilmoitukset on lähetettävä EPV:n verkkosivustolla olevalla lomakkeella, jonka viitteeksi merkitään "EBA/GL/2025/01". Ilmoituksen voi lähettää ainoastaan henkilö, jolla on asianmukaiset valtuudet ilmoittaa ohjeiden noudattamisesta toimivaltaisen viranomaisen puolesta. Myös ohjeiden noudattamista koskevista muutoksista on ilmoitettava EPV:lle.
4. Ilmoitukset julkaistaan EPV:n verkkosivustolla 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Sisältö, soveltamisala ja määritelmät

Sisältö ja soveltamisala

5. Näissä ohjeissa määritellään vankat ohjaus- ja hallintajärjestelmät, jotka laitoksilla on oltava käytössä direktiivin 2013/36/EU² 87 a artiklan 1 kohdan ja 74 artiklan mukaisesti, ja ne koskevat seuraavia asioita:
- (a) vähimmäisstandardit ja vertailumenetelmät ESG-riskien tunnistamista, mittaamista, hallintaa ja seuranta varten kyseisen direktiivin 87 a artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti
 - (b) laadulliset ja määrälliset perusteet arvioitaessa ESG-riskien vaikutusta laitosten riskiprofiiliin ja vakavaraisuuteen lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä kyseisen direktiivin 87 a artiklan 5 kohdan c alakohdan mukaisesti
 - (c) sellaisten kyseisen direktiivin 76 artiklan 2 kohdan mukaisesti laadittavien suunnitelmien sisältö, jotka ylimmän hallintoelimen on laadittava ja joihin on sisällyttävä erityiset aikataulut ja mitattavissa olevat välitavoitteet ja tavoitteet, jotta voidaan seurata ESG-tekijöistä johtuvia taloudellisia riskejä ja puuttua niihin, myös niihin, joita aiheutuu mukautumisprosessista ja siirtymäsuuntauksista kohti asiaankuuluvien jäsenvaltioiden ja unionin ESG-tekijöitä koskevia sääntelytavoitteita, erityisesti tavoitetta saavuttaa ilmastoneutraalius vuoteen 2050 mennessä asetuksen (EU) 2021/1119 mukaisesti, sekä, jos se on kansainvälisesti toimivien laitosten kannalta tarkoituksenmukaista, kolmannen maan lainsäädäntö- ja sääntelytavoitteita kyseisen direktiivin 87 a artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaisesti.
6. Näissä ohjeissa käsitellään laitosten ESG-riskien hallintaprosesseja osana niiden laajempaa riskienhallintakehystä. Ne koskevat vankkoja strategioita, toimintaperiaatteita, prosesseja ja järjestelmiä, joilla tunnistetaan, mitataan, hallitaan ja seurataan ESG-riskejä lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ja jotka direktiivin 2013/36/EU soveltamisalaan kuuluvilla laitoksilla on oltava osana niiden vankkoja ohjaus- ja hallintajärjestelmiä, muun muassa direktiivin 2013/36/EU 74 artiklan 1 kohdassa edellytettyä riskienhallintajärjestelmää. Ohjeilla myös täydennetään ja täsmennetään Euroopan pankkiviranomaisen ohjeita hallinnosta ja ohjauksesta³ sekä Euroopan pankkiviranomaisen ohjeita luotonannosta ja -valvonnasta⁴ ESG-riskien hallinnan osalta.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

³ Direktiivin 2013/36/EU mukaiset EPV:n ohjeet hallinnosta ja ohjauksesta (EBA/GL/2021/05).

⁴ EPV:n luotonantoa ja -valvontaa koskevat ohjeet (EBA/GL/2020/06)

7. Toimivaltaisten viranomaisten ja laitosten tulisi soveltaa näitä ohjeita direktiivin 2013/36/EU 109 artiklassa säädetyn soveltamistason mukaisesti.

Kohderyhmät

8. Ohjeet on tarkoitettu asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdan i alakohdassa määritellyille toimivaltaisille viranomaisille sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 1 kohdassa määritellyille finanssilaitoksille, jotka ovat myös asetuksen (EU) N:o 575/2013⁵ 4 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan mukaisia laitoksia.

Määritelmät

9. Ellei toisin ole määritetty, näihin ohjeisiin sisältyvillä termeillä tarkoitetaan samaa kuin direktiivissä 2013/36/EU ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 käytetyillä ja määritellyillä termeillä.

3. Täytäntöönpano

Soveltamispäivä

10. Ohjeita aletaan soveltaa muihin kuin pieniin ja rakenteeltaan yksinkertaisiin laitoksiin 11. tammikuuta 2026. Ohjeita aletaan soveltaa pieniin ja rakenteeltaan yksinkertaisiin laitoksiin viimeistään 11. tammikuuta 2027.

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

4. Vertailumenetelmä ESG-riskien tunnistamista ja mittaamista varten

4.

4.1 Olennaisuuden arviointi

11. Laitosten strategioihin ja sisäisiin menettelyihin sisällytettävien ESG-riskien tunnistamista ja mittaamista koskevien vertailumenetelmien osana laitosten tulisi huolehtia siitä, että ESG-riskien olennaisuuden arviointi tehdään säännöllisesti. Arviointi tulisi tehdä vähintään joka vuosi tai pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten osalta joka toinen vuosi. Laitosten, myös pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten, tulisi kuitenkin päivittää arviointinsa useammin, jos niiden liiketoimintaympäristössä tapahtuu olennainen muutos, joka liittyy ESG-tekijöihin. Tällaisia muutoksia voisivat olla merkittävät uudet julkiset politiikat tai muutokset laitoksen liiketoimintamallissa, salkuissa tai toiminnoissa.
12. ESG-riskien olennaisuuden arviointi tulisi tehdä laitospohjaisena arviointina, josta laitos saa käsityksen ESG-riskien taloudellisesta olennaisuudesta sen liiketoimintamallin ja riskiprofiilin kannalta. Arvioinnin tueksi kartoitetaan ESG-tekijät ja se, miten ne välittyvät perinteisiin taloudellisten riskien luokkiin. ESG-riskien olennaisuuden arvioinnin tulisi olla yhdenmukainen laitoksen tekemien muiden olennaisuuden arviointien kanssa, erityisesti sellaisten arviointien kanssa, jotka tehdään tarvittaessa olennaisten kestävyysriskien julkistamiseksi direktiivin 2013/34/EU⁶ ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2023/2772⁷ mukaisesti, ja se tulisi sisällyttää sisäisen pääoman riittävyyden arviointiprosessin (ICAAP) olennaisuuden arviointiin.
13. ESG-riskien olennaisuuden arvioinnissa tulisi käyttää riskiperusteista toimintatapaa, jossa otetaan huomioon ESG-riskien esiintymisen todennäköisyys ja taloudellisten vaikutusten mahdollinen laajuus lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä ja vähintään kymmenen vuotta kestäväällä pitkällä aikavälillä.
14. Jotta laitokset voisivat arvioida ESG-riskien olennaisuuden kattavasti, niiden tulisi varmistaa, että niiden olennaisuuden arviointi on niin laaja, että siinä pystytään ottamaan riittävästi huomioon niiden toiminnan, salkkujen, palvelujen ja tuotteiden luonne, koko ja monimutkaisuus. Laitosten tulisi ottaa huomioon ESG-riskien vaikutus kaikkiin niiden perinteisten taloudellisten riskien kategorioihin, joille ne altistuvat. Tällaisia riskejä ovat muun

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietäntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁷ Komission delegoitu asetukset (EU) 2023/2772, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2023, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU täydentämisestä kestävyysraportointistandardien osalta (EUVL L 2023/2772, 22.12.2023).

muassa luotto-, markkina- ja likviditeettiriskit, operatiiviset riskit (myös riita-asiat), maine-, liiketoimintamalli- ja keskittymäriskit. Olennaisten ESG-riskien määrittämisessä tulisi ottaa huomioon sekä niiden vaikutukset taloudellisten riskien luokkiin että riskeille alttiiden vastuiden, tulojen ja voittojen määrät ja/tai osuudet.

15. Ympäristöriskien olennaisuuden arvioinnissa laitosten tulisi käyttää sekä laadullisia että määrällisiä tietoja. Laitosten tulisi ottaa huomioon riittävän laaja valikoima ympäristötekijöitä. Niitä ovat ainakin ilmastoon liittyvät tekijät, ekosysteemien heikkeneminen ja biologisen monimuotoisuuden väheneminen. Laitosten tulisi arvioida sekä siirtymäriskien että fyysisten riskien aiheuttajia ja ottaa huomioon ainakin seuraavat seikat:

a) siirtymäriskien osalta:

- i. tärkeimmät talouden alat, joita rahoitetuilla omaisuuserillä tuetaan tai joilla laitoksen vastapuolen pääasiallinen toiminta on
- ii. julkisen politiikan, teknologian ja markkinapreferenssien meneillään olevat ja mahdolliset tulevat olennaiset muutokset (esim. uudet ympäristömääräykset tai verokannustimet, innovatiivisten vähähiilisten teknologioiden kehittäminen, muutokset kuluttaja- tai sijoittajakysynnässä)

iii. ilmastoon liittyvien riskien osalta:

1. vastuut komission delegoidun asetuksen (EU) 2020/1818 johdanto-osan 6 kappaleessa mainituilla asetuksen (EY) N:o 1893/2006 liitteen I pääluokissa A–H ja L luetelluilla ilmastonmuutosta voimakkaasti kiihdyttävillä aloilla ⁸ ottaen erityisesti huomioon fossiilisten polttoaineiden alan yhteisöihin liittyvät vastuut
2. salkkujen yhdenmukaisuus tai ristiriita niiden lainkäyttöalueiden asiaankuuluvien sääntelytavoitteiden kanssa, joilla laitokset toimivat – pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten ja muiden kuin suurten laitosten osalta vähintään korkeatasoisen laadullisen arvioinnin perusteella

b) fyysisten riskien osalta:

- i. maantieteelliset alueet, joilla vastapuolten keskeiset omaisuuserät (esim. tuotantolaitokset) ja, erityisesti kiinteistövastuiden osalta, reaalivakuudet sijaitsevat

⁸ Komission delegoitu asetus (EU) 2020/1818, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2020, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 täydentämisestä EU:n ilmastosiirtymää koskevien vertailuarvojen ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen vähimmäisvaatimusten osalta (EUVL L 406, 3.12.2020, s. 17) – ilmastovertiluarvoasetus – johdanto-osan 6 kappale, asetuksen (EY) N:o 1893/2006 liitteen I pääluokissa A–H ja L luetellut alat

- ii. haavoittuvuus ympäristöuhkille (esim. lämpötilaan, tuuleen, veteen sekä maamassoihin ja maaperään liittyvät uhkat), jotka liittyvät erilaisiin ilmastoskenaarioihin ja siirtymäpolkuihin tai pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten ja muiden kuin suurten laitosten osalta vähintään yhteen epäsuotuiseseen skenaarioon.
16. Laitosten tulisi perustella ja dokumentoida ESG-riskejä koskevat olennaisuuden arviointinsa osana sisäisen pääoman riittävyyden arviointiprosessiaan. Se koskee käytettyjä menetelmiä ja kynnysarvoja, huomioon otettuja syöttötietoja ja tekijöitä sekä tärkeimpiä tuloksia ja tehtyjä päätelmiä, myös muuta kuin olennaisuutta koskevia päätelmiä.
17. Laitosten tulisi kehittää ja ottaa käyttöön 4.2 jakson mukaisesti mittaamenetelmiä, 5 jakson mukaisesti riskienhallintajärjestelyjä ja 6 jakson mukaisesti siirtymäsuunnitteluprosesseja, jotka ovat oikeassa suhteessa olennaisuuden arvioinnin tuloksiin ja perustuvat niihin. Tätä varten laitoksilla tulisi olla aiempaa kattavammat ja kehittyneemmät järjestelyt olennaisiksi tunnistettuja ESG-riskejä varten. Laitosten käyttämien ESG-riskejä koskevilla mittaamenetelmillä ja kyseisten riskien seurantamittareilla tulisi puolestaan tukea olennaisuuden arvioinnin säännöllisiä päivityksiä, ja niistä tulisi saada tietoa päivityksiä varten. Pienemmät laitokset, joiden toiminta ei ole niin monimutkaista, voivat käyttää suppeampia ja yksinkertaisempia järjestelyjä, joiden tulisi kuitenkin olla oikeassa suhteessa ESG-riskien olennaisuuden arvioinnin tuloksiin nähden.

4.2 ESG-riskien tunnistaminen ja mittaaminen

4.2.1. Yleiset periaatteet

18. Osana ESG-riskien tunnistamista ja mittaamista koskevia vähimmäisvaatimuksia laitosten sisäisiin menettelyihin tulisi sisältyä työkaluja ja menetelmiä, joilla voidaan arvioida ESG-riskien aiheuttajia ja sitä, miten ne välittyvät eri vakavaraisuusriskien luokkiin, sekä taloudellisten riskien mittareita siitä, mikä on vaikutus laitoksen vastuisiin, myös tulevaisuuteen suuntautuvasta näkökulmasta.
19. ESG-riskien asianmukaisen tunnistamisen ja hallinnan varmistamiseksi laitosten tulisi ottaa huomioon näiden riskien mahdolliset vaikutukset lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Laitosten käyttämien tietopisteiden, kvantifiointityökalujen, -menetelmien ja -indikaattoreiden tarkkuuden ja täsmällisyyden tasossa tulisi ottaa huomioon niiden olennaisuuden arviointi sekä niiden koko ja monimutkaisuus. Yleisesti ottaen tasojen tulisi olla korkeampia lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä. Pitkiä aikavälejä tulisi tarkastella ainakin laadullisesta näkökulmasta, ja niillä tulisi tukea strategisia arviointeja ja päätöksentekoa.
20. Ympäristöriskien osalta laitosten tulisi sisäisten menettelyjen ja menetelmien avulla voida

- a. kvantifioida ilmastoon liittyviä riskejä esimerkiksi arvioimalla ilmastoon liittyvistä tekijöistä johtuvien taloudellisten vaikutusten toteutumisen todennäköisyyttä ja suuruutta
 - b. ymmärtää asianmukaisesti taloudelliset riskit, joita voi aiheutua muuntyyppisistä ympäristöriskeistä, kuten luonnon tilan huonontumisesta, muun muassa biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemipalvelujen häviämisestä, tai toiminnan ristiriidasta luonnon suojelemiseen, ennallistamiseen ja/tai luontoon kohdistuvien kielteisten vaikutusten vähentämiseen tähtäävien toimien kanssa
 - c. laatia keskeiset riski-indikaattorit, jotka koskevat ainakin lyhyttä ja keskipitkää aikaväliä sekä vastuiden ja salkkujen laajuutta ja jotka määrittämään olennaisuuden arvioinnin tulosten mukaisesti.
21. Niiden ESG-riskien osalta, joista ei aluksi ole saatavilla määrällisiä tietoja, laitosten sisäisissä menettelyissä tulisi määrätä menetelmistä, joissa arvioidaan aluksi laadullisesti näiden riskien mahdolliset vaikutukset laitoksen toimintaan ja laitoksen taloudelliset riskit sekä kehitetään asteittain kehittyneempiä laadullisia ja määrällisiä toimenpiteitä. Laitosten tulisi kehittää toimintatapojaan asteittain sääntelyn, tieteen, tietojen saatavuuden ja menetelmien kehittymisen mukaisesti.
22. ESG-riskien eri luokkien välisen vuorovaikutuksen osalta laitosten sisäisillä menettelyillä tulisi varmistaa, että kunkin riskiluokan arvioinnissa otetaan ensin huomioon sen erityispiirteet ennen kuin näiden riskien mittauksessa otetaan huomioon mahdolliset keskinäiset yhteydet ja keskinäiset riippuvuussuhteet.

4.2.2. Tietojen käsittely

23. Laitosten sisäisissä menettelyissä tulisi voida ottaa käyttöön luotettavia tiedonhallintajärjestelmiä, joiden avulla voidaan tunnistaa, kerätä, jäsentää ja analysoida tietoja, joita tarvitaan ESG-riskien arvioinnin, hallinnan ja seurannan tueksi. Tällaiset järjestelmät tulisi ottaa käyttöön koko laitoksessa osana yleistä tiedonhallinta- ja tietotekniikkainfrastruktuuria. Laitosten tulisi tarkastella käytäntöjään määräajoin varmistaakseen, että ne pysyvät ajan tasalla julkisen sektorin (esim. sääntelyaloitteista johtuva tietojen saatavuuden lisääntyminen) ja markkinoiden kehityksen kanssa. Laitoksilla tulisi myös olla käytössään järjestelyt tietojen laadun arvioimiseksi ja parantamiseksi.
24. Laitosten sisäisillä menettelyillä tulisi varmistaa, että laitokset keräävät ja käyttävät tietoja, joita ne tarvitsevat arvioidakseen, hallitakseen ja seuratakseen nykyisiä ja tulevia ESG-riskkejä, joille ne saattavat altistua vastapuoltensa kautta. Tätä varten asiakas- ja omaisuuseräkohtaiset tiedot pyritään keräämään riittävän yksityiskohtaisella tasolla.
25. Laitosten sisäisten menettelyjen tulisi perustua sekä sisäisesti että ulkoisesti saatavilla oleviin ESG-tietoihin. Tämä voidaan varmistaa muun muassa arvioimalla ja hyödyntämällä säännöllisesti laitosten vastapuolten julkistamia kestävyystietoja, joita ovat erityisesti

direktiivin 2013/34/EU nojalla laadittujen eurooppalaisten kestävyysraportointistandardien mukaisesti julkistettut tiedot tai pk-yritysten apupaketista annetun tiedonannon COM(2023)535⁹ nojalla laaditun listaamattomien pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) vapaaehtoisen raportointistandardin mukaisesti julkistettut tiedot.

26. Laitosten tulisi arvioida, mitkä muut tietolähteet tukisivat tehokkaasti ESG-riskien arviointia, hallintaa ja seurantaa. Niitä voivat olla esimerkiksi tiedot, jotka on saatu tekemällä yhteistyötä asiakkaiden ja vastapuolten kanssa osana uusia ja olemassa olevia liikesuhteita, tai kolmansien osapuolten tiedot. Kun laitokset käyttävät kolmansien osapuolten palveluja saadakseen käyttöönsä ESG-tietoja, laitosten tulisi varmistaa, että niillä on riittävä käsitys tietojen tarjoajien käyttämistä lähteistä, tiedoista ja menetelmistä, myös niiden mahdollisista rajoituksista.
27. Jos tietojen laatu tai saatavuus ei aluksi riitä täyttämään riskienhallintatarpeita, laitosten tulisi arvioida nämä puutteet ja niiden mahdolliset vaikutukset. Laitosten tulisi tehdä korjaustoimia ja dokumentoida ne, muun muassa käyttämällä estimaatteja tai korvaavia indikaattoreita, esimerkiksi alakohtaisen ja/tai aluetason ominaispiirteiden perusteella. Mahdollisuuksien mukaan ne voivat myös tehdä mukautuksia vastapuolikohtaisten näkökohtien huomioon ottamiseksi. Laitosten tulisi pyrkiä vähentämään estimaattien ja korvaavien indikaattorien käyttöä ajan mittaan, kun ESG-tietojen saatavuus ja laatu paranevat.
28. Vastapuolina olevien direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 4 kohdassa määriteltyjen suurten yritysten osalta laitosten tulisi tarvittaessa harkita seuraavien tietopisteiden keräämistä tai hankkimista:
 - a. ympäristöriskien osalta:
 - i. keskeisten omaisuuserien (esim. tuotantopaikkojen) maantieteellinen sijainti ja altistuminen ympäristövaaroille (esim. lämpötilaan, tuulivoimaan, veteen sekä maamassoihin ja maaperään liittyvät uhkat) asianmukaista fyysisten riskien analyysiä varten tarvittavalla tarkkuustasolla ja vakuutusten saatavuus
 - ii. nykyiset ja, jos ne ovat saatavilla, tavoitellut scope 1-, scope 2- ja scope 3 - kasvihuonekaasupäästöt absoluuttisena arvona ja tarvittaessa intensiteettinä
 - iii. riippuvuus fossiilisista polttoaineista joko taloudellisten tuotantopanosten tai tulopohjan kannalta
 - iv. energian ja veden kysyntä ja/tai kulutus joko taloudellisten tuotantopanosten tai tulopohjan kannalta

⁹ COM (2023) 535 – Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Pk-yritysten apupaketti.

- v. kiinteistöllä suojattujen vastuiden energiatehokkuustaso ja vastapuolen velanhoitokyky
- vi. ympäristöriskien ja -mahdollisuuksien tämänhetkiset ja ennakoitavat taloudelliset vaikutukset vastapuolen taloudelliseen asemaan, taloudelliseen tulokseen ja rahavirtoihin
- vii. siirtymään liittyvät strategiset suunnitelmat, myös direktiivin (EU) 2022/2464 19 a tai 29 a artiklan mukaisesti julkistettu ilmastonmuutoksen hillintää koskeva siirtymäsuunnitelma, jos ne ovat saatavilla

b. ESG-riskien osalta:

- i. yhdenmukaisuus monikansallisia yrityksiä koskevien OECD:n toimintaohjeiden, yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevien YK:n ohjaavien periaatteiden ja Kansainvälisen työjärjestön työelämän peruseriaatteita ja -oikeuksia koskevan julistuksen kanssa
- ii. kielteiset olennaiset vaikutukset omiin työntekijöihin, arvoketjun työntekijöihin, vaikutuksen kohteena oleviin yhteisöihin ja kuluttajiin/loppukäyttäjiin, myös tiedot due diligence -toimista tai -prosesseista, joilla tällaiset vaikutukset voidaan välttää ja korjata.

29. Kun kyse on vastuista, jotka liittyvät muun tyyppisiin vastapuoliin kuin suuriin yrityksiin, laitosten tulisi

- a. määrittää ESG-riskien tunnistamiseen, mittaamiseen ja hallintaan tarvittavat tietopisteet ja ottaa siinä huomioon tämän arvioinnin tueksi 28 kohdassa esitetty luettelo
- b. käyttää tarvittaessa tietopuutteiden korjaamiseksi asiantuntija-arviota, laadullisia tietoja, salkkutason arviointeja ja korvaavia indikaattoreita 27 kohdan mukaisesti.

4.2.3. ESG-riskien tunnistamiseen ja mittaamiseen käytettävien vertailumenetelmien pääpiirteet

30. Laitosten sisäisissä menettelyissä tulisi voida yhdistää eri riskinarviointimenetelmiä, muun muassa vastuuperusteisia, alakohtaisia, salkkuperusteisia ja skenaarioperusteisia menetelmiä, kuten 31–42 kohdassa esitetään. Menetelmien yhdistelmä tulisi koota niin, että laitokset pystyvät arvioimaan kattavasti ESG-riskejä kaikilla merkityksellisillä aikaväleillä. Laitosten tulisi erityisesti käyttää ainakin vastuuperusteisia menetelmiä saadakseen lyhyen aikavälin käsityksen siitä, miten ESG-riskit vaikuttavat niiden vastapuolten riskiprofiiliin ja kannattavuuteen. Niiden tulisi käyttää alakohtaisia, salkkuperusteisia ja skenaarioperusteisia menetelmiä tukemaan keskipitkän aikavälin suunnitteluprosessia sekä riskirajojen ja

riskinottohalun määrittelyä, jotta laitosta voidaan ohjata kohti sen strategisten tavoitteiden saavuttamista. Skenaarioperusteisilla menetelmillä niiden tulisi puolestaan arvioida alttiuttaan ESG-riskeille eri aikaväleillä, myös pitkillä aikaväleillä.

a. Vastuuperusteiset menetelmät

31. Vastuuperusteisella tasolla laitoksilla tulisi olla luotonantoa ja -valvontaa koskevien EPV:n ohjeiden 126 ja 146 kohdan säännösten mukaisesti käytössä sisäisiä menettelyjä, joilla arvioidaan vastapuolten toiminnan ja keskeisten omaisuuserien altistumista ESG-tekijöille, erityisesti ympäristötekijöille ja ilmastonmuutoksen vaikutuksille, sekä riskien lieventämistoimien asianmukaisuutta. Tätä varten laitosten tulisi varmistaa, että ESG-tekijät, erityisesti ympäristötekijät, otetaan asianmukaisesti huomioon niiden sisäisissä riskiluokitusmenettelyissä, ne otetaan huomioon luotonottajan maksukyvyttömyysriskin kokonaisarvioinnissa ja, jos se on niiden olennaisuuden vuoksi perusteltua, sisällytetään riski-indikaattoreihin, sisäisiin luottopisteytysmalleihin tai luottoluokitusmalleihin sekä vakuuksien arvostukseen.
32. Ympäristöriskien vastuutason arviointia varten laitosten sisäisten menettelyjen tulisi sisältää joukko riskitekijöitä ja -perusteita, jotka koskevat sekä fyysisen riskin että siirtymäriskin aiheuttajia. Suurten laitosten osalta tämä sisältää soveltuvien osin ainakin seuraavat:
 - a) ympäristövaaroja koskeva haavoittuvuuden aste ottaen huomioon vastapuolten ja takaajien tärkeimpien omaisuuserien tai vastuiden vakuutena olevien fyysisten vakuuksien maantieteellinen sijainti, kun otetaan huomioon sekä taseessa olevat että taseen ulkopuoliset vastuut
 - b) siirtymäriskejä koskeva haavoittuvuuden aste ottaen huomioon asiaankuuluva tekninen kehitys, vastapuolen toimialaan vaikuttavien sovellettavien tai tulevien ympäristömääräysten vaikutus, vastapuolen nykyiset ja mahdolliset tavoitellut kasvihuonekaasupäästöt absoluuttisena arvona ja tarvittaessa intensiteetin arvona, muuttuvien markkinamieltymysten vaikutus ja energiatehokkuuden taso asuin- tai liikekiinteistöillä suojattujen vastuiden osalta sekä vastapuolten velanhoidtokyky
 - c) vastapuolen liiketoimintamallin ja/tai toimitusketjun altistuminen kriittisille häiriöille, jotka johtuvat ympäristötekijöistä, kuten biologisen monimuotoisuuden vähenemisen, vesistressin tai saastumisen vaikutuksista
 - d) vastapuolen altistuminen maine- ja riita-asiariskeille ottaen huomioon päätökseen saatetut, vireillä olevat tai uhkaavat ympäristöasioihin liittyvät riita-asiat
 - e) vastuun tai omaisuuserän (suunniteltu) maturiteetti tai tuottokäyrä
 - f) riskiä lieventävät tekijät, kuten yksityinen tai julkinen vakuutusturva, joka perustuu esimerkiksi sovellettaviin kansallisiin katastrofiohjelmiin tai vastaaviin järjestelmiin, ja

vastapuolen kyky varmistaa siirtymäriskien ja fyysisten riskien kestävyys, myös tulevaisuuteen suuntautuvan siirtymäsuunnittelun avulla.

33. Jos tiettyjen perusteiden arvioimiseksi tarvittavia tietoja, kuten pienempiä yritysvastapuolia koskevia tietoja, ei ole vielä saatavilla, laitosten tulisi noudattaa 26, 27 ja 29 kohdassa esitettyjä ohjeita.
34. Kun arvioidaan yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviä riskejä vastuutasolla, laitosten tulisi toteuttaa due diligence -prosesseja, jotta ne voivat arvioida taloudellisia vaikutuksia, jotka johtuvat yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvistä tekijöistä, ja sitä, miten haavoittuva vastapuolten liiketoimintamalli on yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyville tekijöille. Siinä tulisi ottaa huomioon yritysvastapuolten noudattamat yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät standardit, kuten 28 b kohdan i alakohdassa mainitut standardit, vastapuolen altistuminen yhteiskuntaan tai hyvään hallintotapaan liittyvistä kysymyksistä johtuvalle riita-asiariskille sekä sovellettava lainsäädäntö lainkäyttöalueella, jolla vastapuoli toimii.

b. Alakohtaiset ja salkkuperusteiset menetelmät sekä salkun yhdenmukaisuutta koskevat menetelmät

35. Laitosten sisäisissä menettelyissä tulisi käyttää alakohtaisia ja salkkuperusteisia menetelmiä, erityisesti lämpökarttoja, joissa näytetään talouden yksittäisten toimialojen (tai osa-alueiden) ESG-riskit kaaviossa tai skaalausjärjestelmässä korostettuina, kuten luotonantoa ja -valvontaa koskevien EPV:n ohjeiden 127 ja 149 kohdassa todetaan. Laitosten menetelmillä tulisi voida kartoittaa niiden salkut ESG-riskien aiheuttajien mukaan ja tunnistaa mahdollinen keskittyminen yhteen tai useampaan ESG-riskin tyyppiin.
36. Suurten laitosten tulisi kehittää muiden kuin ilmastoon liittyvien ESG-tekijöiden osalta
- a) menetelmiä sellaisten alojen tunnistamiseksi, jotka ovat erittäin riippuvaisia ekosysteemipalveluista tai joilla on merkittävä vaikutus niihin, ja työkaluja, joilla mitataan luonnon tilan heikkenemisen taloudellisia vaikutuksia, sekä toimien, joilla pyritään suojelemaan, ennallistamaan luontoa ja/tai vähentämään luontoon kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia, taloudellisia vaikutuksia
 - b) toimintatapoja, joilla mitataan niiden salkkujen myönteisiä tai haitallisia vaikutuksia YK:n kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamiseen ja arvioidaan mahdollisia niihin liittyviä taloudellisia riskejä.
37. Ilmastoon liittyvien riskien osalta laitosten sisäisissä menettelyissä tulisi voida käyttää ainakin yhtä salkun yhdenmukaisuutta koskevaa menetelmää, jolla arvioidaan alakohtaisesti, missä määrin laitoksen salkut ovat ilmastoon liittyvien kehityspolkujen ja/tai vertailuskenaarioiden mukaisia. Laitosten tulisi myös harkita yhdenmukaisuuden arviointia vastapuolitasolla esimerkiksi vertaamalla tietyn vastapuolen kasvihuonekaasupäästöjen intensiteettiä sovellettavaan alakohtaiseen vertailuarvoon.

38. Laitosten tulisi 37 kohdan soveltamiseksi käyttää skenaarioita, jotka ovat tieteellisesti perusteltuja, merkityksellisiä niiden vastuiden taloudellisen toiminnan alojen ja maantieteellisen sijainnin kannalta, ajan tasalla ja peräisin kansallisilta, EU:n tai kansainvälisiltä järjestöiltä, kuten kansallisilta ympäristövirastoilta, Euroopan komission yhteiseltä tutkimuskeskukselta, Kansainväliseltä energiajärjestöltä, rahoitusjärjestelmän viherystämistä käsittelevältä järjestöltä tai Kansainväliseltä ilmastomuutospaneelilta. Alakohtaisten hiilidioksidipäästöjen vähentämispolkujen tulisi olla johdonmukaisia sovellettavan poliittisen tavoitteen kanssa, kuten EU:n tavoitteen kanssa, joka koskee kasvihuonekaasujen nettopäästöjen nollatason saavuttamista vuoteen 2050 mennessä ja päästöjen vähentämistä 55 prosenttia vuoteen 2030 mennessä vuoden 1990 tasosta, tai soveltuvin osin minkä tahansa kansallisen tavoitteen kanssa.
39. Edellä olevan 37 kohdan soveltamiseksi laitosten tulisi määrittää salkkujen yhdenmukaisuusarviointien asianmukainen laajuus ja käytettävien menetelmien kehitysaste salkkujensa ominaisuuksien, olennaisuuden arvioinnin tulosten sekä oman kokonsa ja monimutkaisuutensa perusteella. Suurten laitosten, joilla on unionissa säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteena olevia arvopapereita, tulisi ottaa huomioon komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/2453¹⁰ liitteessä I olevaan lomakkeeseen 3 sisältyvä toimialojen luettelo. Pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset laitokset ja muut kuin suuret laitokset voivat käyttää salkkujensa vastuista edustavia otoksia salkkujen yhdenmukaisuuden arvioimiseksi.
40. Laitosten tulisi perustella ja dokumentoida menetelmiensä valinta, myös skenaarion (skenarioiden) ja perusvuoden valinta, toimialojen valinta sekä pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten ja muiden kuin suurten laitosten osalta vastuista edustavan otoksen määrittäminen ja kaikki merkittävät ajan mittaan tapahtuvat menetelmiä koskevat muutokset. Jos yhdenmukaisuuden mittaamiseen tarvittavia tietoja puuttuu, laitosten tulisi noudattaa 26, 27 ja 29 kohdassa esitettyjä vaiheita.
41. Laitosten tulisi ottaa huomioon ilmastosalokkujen yhdenmukaisuutta koskevista menetelmistä saadut tiedot, jotta ne voivat
- a. arvioida ja seurata ilmastoon liittyviä siirtymäriskejä, jotka johtuvat siitä, että vastapuolet ja/tai salokut ovat ristiriidassa sellaisten EU:n, jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden sääntelytavoitteiden ja -polkujen kanssa, jotka ovat sovellettavien ilmastotavoitteiden mukaisia, sekä mahdollisia niihin liittyviä taloudellisia riskejä
 - b. pohjata päätöksentekoprosessinsa niiden riskinottohalun, liiketoimintastrategian ja siirtymäsuunnittelun laatimiseen ja täytäntöönpanoon, myös tiettyjen vastapuolten kanssa tehtävän yhteistyön etusijalle asettamisen osalta.

¹⁰ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2022/2453, annettu 30 päivänä marraskuuta 2022, täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2021/637 säädettyjen teknisten täytäntöönpanostandardien muuttamisesta ESG-riiskejä koskevien tietojen julkistamisen osalta (EUVL L 324, 19.12.2022, s.1).

c. Skenaarioperusteiset menetelmät

42. Vastuuperusteisten, alakohtaisten, salkkuperusteisten ja salkun yhdenmukaisuutta koskevien menetelmien lisäksi laitosten sisäisissä menettelyissä tulisi käyttää skenaarioperusteisia analyyseja, jotta voidaan testata niiden kykyä sietää ESG-riskejä eri skenaarioissa, alkaen ilmastoon liittyvistä riskeistä¹¹.

¹¹ Direktiivin 2013/36/EU 87 a artiklan 5 kohtaan sisältyvän toimeksiannon d alakohtaa käsitellään laatimalla täydentävät EPV:n ohjeet skenaarioanalyysistä, jolla testataan laitosten kestäkykyä ESG-tekijöiden suhteen.

5. ESG-riskien hallintaa ja seurantaan koskevat vähimmäisvaatimukset ja vertailumenetelmät

5.

5.1 ESG-riskien hallinnan periaatteet

43. Jotta ESG-riskit voitaisiin sisällyttää laitoksen laajuiseen riskienhallintajärjestelmään hallintoa ja ohjausta koskevien EPV:n ohjeiden 152 kohdan mukaisesti, laitosten tulisi tarkastella ESG-riskien roolia kaikkien perinteisiin luokkiin kuuluvien taloudellisten riskien mahdollisina aiheuttajina. Tällaisia riskejä ovat luotto- ja markkinariskit sekä operatiiviset riskit (myös riita-asiat), maine-, likviditeetti-, liiketoimintamalli- ja keskittymäriskit.
44. Laitosten tulisi sisällyttää ESG-riskit sääntömääräisiin riskienhallintajärjestelmiinsä ja -prosesseihinsa, joilla varmistetaan johdonmukaisuus niiden yleisten liiketoiminta- ja riskistrategioiden kanssa. Tämä koskee myös direktiivin 2013/36/EU 76 artiklan 2 kohdan mukaisia suunnitelmia, kuten 6 jaksossa täsmennetään. Laitosten tulisi varmistaa, että niillä on täysin yhdenmukainen toimintatapa, jossa ESG-riskit havaitaan ja otetaan asianmukaisesti huomioon osana riskienhallintastrategioita sekä riskejä koskevia toimintaperiaatteita ja rajoja. Jos laitoksilla on käytössä erityisiä järjestelyjä ESG-riskkejä varten, niiden tulisi varmistaa, että järjestelyt otetaan huomioon sääntömääräisessä riskienhallintajärjestelmässä ja sisällytetään siihen.
45. Laitosten tulisi kehittää vankka ja moitteeton toimintatapa ESG-riskien hallintaan ja lieventämiseen lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä sekä vähintään kymmenen vuotta kestäväällä pitkällä aikavälillä ja ottaa siinä huomioon 19 kohdassa esitetyt periaatteet.
46. Laitosten tulisi määrittää, millä riskienhallintaa ja riskien lieventämistä koskevien välineiden yhdistelmällä tätä voidaan parhaiten edistää. Siinä tulisi ottaa huomioon muun muassa seuraavat työkalut:
- a) vastapuolten kanssa tehtävä yhteistyö, jonka tavoitteena on parantaa ymmärrystä vastapuolen riskiprofiilista ja varmistaa johdonmukaisuus laitoksen riskinottohalun ja strategisten tavoitteiden kanssa, erityisesti
 - i. määrittämällä niiden vastapuolten laajuus, joiden kanssa tehdään yhteistyötä, ottaen huomioon olennaisuuden arvioinnin ja riskienmittausprosessin tulokset

- ii. käymällä vuoropuhelua kyseisten vastapuolten kanssa, jotta voidaan arvioida niiden kykyä sietää ESG-riskejä ottaen huomioon kyseisiin vastapuoliin vaikuttava alakohtainen lainsäädäntö ja niiden laatimat siirtymäsuunnitelmat
 - iii. tarjoamalla tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan asiakkaille asianmukaisia tietoja ja neuvontaa sellaisten ESG-riskien arvioinnista tai lieventämisestä, joille ne altistuvat, ja
 - iv. ottamalla huomioon useita vastapuolikohtaisia toimia, kuten tuotteiden tarjonnan mukauttaminen, sopiminen suunnitelmasta ja korjaavista toimista, joilla tuetaan siirtymätoimia ja vastapuolen kestävävyyden parantamista, tai viimeisenä keinona suhteen lopettaminen, jos jatkamisen katsotaan olevan ristiriidassa laitoksen suunnittelun ja riskinottohalun kanssa
- b) taloudellisten ehtojen (esim. sopimusperusteiset suojatoimet ja korjaavat toimenpiteet), muiden ehtojen (esim. kesto) ja/tai hinnoittelun mukauttaminen ESG-riskien kannalta merkityksellisten kriteerien ja laitoksen riskistrategian ja sisäisen pääomapolitiikan perusteella
 - c) ESG-riskien huomioon ottaminen alakohtaisten toimintaperiaatteiden laatimisessa ja yleisten, alueellisten ja alakohtaisten riskirajojen, altistumisrajojen ja velan vähentämisstrategioiden asettamisessa
 - d) luotonannon ja sijoitussalkkujen monipuolistaminen ESG-riskien kannalta merkityksellisten kriteerien perusteella esimerkiksi talouden toimialojen tai maantieteellisten alueiden osalta
 - e) muut riskienhallintatyökalut, jotka katsotaan asianmukaisiksi laitoksen riskinottohalun mukaisesti, kuten rahoituksen mahdollinen uudelleenkohdentaminen toimialojen välillä ja niiden sisällä ESG-riskejä paremmin kestäviin vastuisiin.

5.2 Strategiat ja liiketoimintamallit

47. Laitosten tulisi ottaa ESG-riskit huomioon laatiessaan ja pannessaan täytäntöön yleisiä liiketoiminta- ja riskistrategioitaan, joissa tulisi ainakin

- a) saada käsitys liiketoimintaympäristöstä, jossa ne toimivat, ja siitä, miten ne altistuvat talouden, rahoitusjärjestelmän ja kilpailuympäristön rakenteellisille muutoksille lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ESG-tekijöiden vuoksi, ja arvioida niitä
- b) saada käsitys siitä, miten ESG-riskien, erityisesti ympäristöriskien, myös siirtymäriskien ja fyysisten riskien, aiheuttajat voivat vaikuttaa haitallisesti niiden liiketoimintamallin elinkelpoisuuteen ja niiden liiketoimintastrategian kestävyys-

myös kannattavuuteen ja tulolähteisiin, lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, ja arvioida sitä

- c) pohtia, miten nämä ESG-riskien, erityisesti ympäristöriskien, myös siirtymäriskien ja fyysisten riskien, aiheuttajat voivat vaikuttaa niiden kykyyn saavuttaa strategiset tavoitteensa ja pysyä riskinottohalunsa rajoissa
- d) laatia 6 jaksossa esitetyt suunnitelmat ja tavoitteet, panna ne täytäntöön ja seurata niitä.

48. Edellä olevan 47 kohdan soveltamiseksi ja riittävään tietoon perustuvien strategioiden varmistamiseksi laitosten tulisi ottaa huomioon tulevaisuuteen suuntautuvien riskinarviointimenetelmien yhdistelmästä saadut tiedot. Menetelmiä ovat muun muassa seuraavat:

- a) 4.2 jaksossa kuvatut salkkujen yhdenmukaisuutta koskevat menetelmät
- b) ympäristöriskejä koskevat skenaarioanalyysit, joissa otetaan huomioon (mahdolliset) liiketoimintaympäristöt, joissa ne saattavat toimia lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, myös vähintään kymmenen vuotta kestäväällä aikavälillä
- c) laitoksen tekemät ilmasto- tai ympäristöstressitestit.

49. Laitoksilla tulisi olla kattava käsitys liiketoimintamallistaan, strategisista tavoitteistaan ja riskistrategiastaan ESG-riskien näkökulmasta. Laitosten tulisi myös varmistaa, että niiden hallinto, siirtymäsuunnitteluprosessi ja riskienhallintajärjestelmä, myös riskinottohalu, ovat riittävät niiden toteuttamiseen.

5.3 Riskinottohalu

50. Laitosten tulisi varmistaa, että niiden riskinottohalussa määritetään selkeästi ESG-riskit, jotka ovat osa niiden riskiluetteloja olennaisuuden arvioinnin perusteella, ja puututaan niihin. Riskinottohalussa tulisi täsmentää, miten paljon ja minkä tyyppisiä ESG-riskejä laitokset ovat halukkaita ottamaan salkkunaan, myös salkun keskittämistä ja monipuolistamista koskevien tavoitteiden osalta. ESG-riskit tulisi sisällyttää riskinottohaluun johdonmukaisesti laitoksen strategisten tavoitteiden ja sitoumusten sekä 6 jaksossa täsmennettyjen suunnitelmien ja tavoitteiden kanssa.

51. Riskinottohalu tulisi toteuttaa ESG-keskeisten riski-indikaattoreiden tuella. Niitä ovat esimerkiksi mahdolliset rajoitukset, kynnysarvot tai poissulkemiset. Merkityksellisten ja asianmukaisten keskeisten riski-indikaattorien määrittämiseksi laitosten tulisi ottaa huomioon olennaisuuden arviointinsa tulokset ja liiketoimintamallinsa erityispiirteet. Siinä tulisi ottaa huomioon asiaankuuluvat liiketoiminta-alueet, toiminnot, tuotteet ja talouden aloihin ja maantieteellisiin alueisiin liittyvät vastuut, myös lainkäyttöalueiden ja tarkempien maantieteellisten alueiden osalta. Laitosten tulisi ottaa huomioon 5.7 jaksossa luetellut

mittarit, kun ne määrittävät, mitä valittuja keskeisiä riski-indikaattoreita ne käyttävät riskinottohaluaan kuvaavassa kehyksessä.

52. Laitosten tulisi varmistaa, että kaikki asianomaiset konsernin yhteisöt ja liiketoiminta-alueet ja -yksiköt, joilla on riski, ymmärtävät laitoksen riskinottohalun ESG-riskien osalta ja toteuttavat sitä asianmukaisesti. Erityisesti suurissa laitoksissa riskirajat tulisi asettaa laitoksen eri tasoilla siten, että varmistetaan johdonmukaisuus yleisen riskinottohalun kanssa. Rajoissa tulisi ottaa ESG-riskejä koskevien näkökohtien perustaksi laitoksen liikkeeseen laskemat, alullepanemat tai hallussa olevat tuotteet tai rahoitusvälineet, asiakassegmentit, vakuustyyppit ja riskien lieventämisvälineet.
53. Laitoksen riskinottohalua ja siihen liittyviä keskeisiä riski-indikaattoreita tulisi seurata ja niihin tulisi soveltaa eskalointimenettelyjä 80 kohdassa esitetyn mukaisesti.

5.4 Sisäinen kulttuuri, valmiudet ja valvonta

54. Laitosten tulisi kehittää jatkuvasti valmiuksiaan tunnistaa, arvioida, seurata, hallita ja lieventää ESG-riskejä tarpeen mukaan. Laitosten tulisi koulutuskäytäntöjensä osana varmistaa, että niiden ylin hallintoelin ja henkilöstö saavat riittävän koulutuksen ymmärtääkseen ESG-tekijöiden ja ESG-riskien seuraukset, jotta ne voivat hoitaa työtehtävänsä tehokkaasti. Koulutustoimintaa koskevat toimintaperiaatteet ja menettelyt tulisi pitää ajan tasalla, ja niissä tulisi ottaa huomioon tieteen ja sääntelyn kehitys. Johtajia koskevassa menettelyssä tulisi ottaa huomioon, että tietämys ESG-tekijöistä ja ESG-riskeistä on tärkeää ylimmän hallintoelimen jäsenten ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden sopivuuden arvioinnissa EPV:n ja ESMAn yhteisten sopivuuden arviointia koskevien ohjeiden¹² mukaisesti.
55. Hallintoa ja ohjausta koskevien EPV:n ohjeiden IV osaston¹³ mukaisesti laitoksessa toteutettavaan terveeseen ja johdonmukaiseen riskikulttuuriin, jossa otetaan ESG-riskit, tulisi sisällyttää ylimmän hallintoelimen selkeä viestintä ("johdon tekemät linjaukset") ja asianmukaiset toimenpiteet, joilla edistetään tietämystä ESG-tekijöistä ja -riskeistä koko laitoksessa sekä tietoisuutta laitoksen ESG:hen liittyvistä strategisista tavoitteista ja sitoumuksista.
56. Hallintoa ja ohjausta koskevien EPV:n ohjeiden V osaston¹⁴ soveltamiseksi laitosten tulisi sisällyttää ESG-riskit sisäiseen valvontajärjestelmäänsä kaikilla kolmella puolustuslinjalla. Sisäisen valvonnan järjestelmään tulisi sisältyä ESG-riskejä koskevien vastuiden ja raportointisuhteiden selkeä määrittely ja jakaminen.

¹² ESMAn ja EPV:n yhteiset ohjeet ylimmän hallintoelinten jäsenten ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden sopivuuden arviointia varten direktiivin 2013/36/EU ja direktiivin 2014/65/EU mukaisesti (EBA/GL/2021/06).

¹³ IV osasto – Riskikulttuuri ja liiketoiminnan menettelytavat

¹⁴ V osasto – Sisäinen valvontajärjestelmä ja sisäiset valvontamekanismit

57. Ensimmäisen puolustuslinjan tulisi vastata ESG-riskejä koskevien arviointien tekemisestä asiakassuhteen aloittamisen, luoton hakemisen, luottojen arvioinnin ja tarvittaessa sijoitusprosessien aikana sekä jatkuvassa seurannassa ja yhteydenpidossa olemassa olevien asiakkaiden kanssa ja ottaa siinä huomioon olennaisuus- ja suhteellisuusnäkökohdat. Ensimmäisen puolustuslinjan henkilöstöllä tulisi olla riittävä ymmärrys ja tietämys, jotta he pystyvät tunnistamaan mahdolliset ESG-riskit.

58. Osana toisen puolustuslinjan toimintaa

- a) riskienhallintatoiminnon tulisi vastata ESG-riskien arvioinnin ja seurannan toteuttamisesta riippumatta ensimmäisestä puolustuslinjasta, muun muassa varmistamalla riskirajojen noudattaminen, tutkimalla liikesuhteista vastaavien toimihenkilöiden tekemä alustava arviointi ja tarvittaessa kyseenalaistamalla se
- b) compliance-toiminnon tulisi valvoa, miten ensimmäisellä puolustuslinjalla varmistetaan sovellettavien ESG-riskejä koskevien lakisääteisten vaatimusten ja sisäisten toimintaperiaatteiden noudattaminen, ja antaa ylimmälle hallintoelimelle ja muulle asiaankuuluvalla henkilöstöllä neuvoja toimenpiteistä, joita on toteutettava tällaisen noudattamisen varmistamiseksi. Lisäksi laitoksen tulisi tekemiensä kestävyysväitteiden ja/tai -sitoumusten osalta antaa neuvoja maine- ja toimintariskeistä, jotka liittyvät tällaisten väitteiden ja/tai sitoumusten täytäntöönpanoon tai täytäntöönpanon laiminlyöntiin
- c) compliance-toimintoa ja riskienhallintatoimintoa tulisi kuulla, kun hyväksytään uusia tuotteita, joilla on ESG-ominaisuuksia, tai kun olemassa oleviin tuotteisiin tehdään merkittäviä muutoksia ESG-näkökohtien huomioon ottamiseksi.

59. Kolmantena puolustuslinjana sisäisen tarkastuksen toiminnon tulisi tehdä riippumaton arviointi ja antaa puolueeton varmennus yleisen sisäisen valvonnan kehysten ja järjestelmien laadusta ja vaikuttavuudesta suhteessa ESG-riskeihin. Tämä koskee myös ensimmäistä ja toista puolustuslinjaa ja ESG-riskien hallintakehystä.

5.5 Sisäisen pääoman riittävyyden arviointimenettely ja sisäisen likviditeetin riittävyyden arviointimenettely

60. Laitosten tulisi sisällyttää sisäisen pääoman riittävyyden arviointimenettelyynsä olennaiset ESG-riskit ja niiden vaikutukset taloudellisten riskien luokkiin, jotta ne voivat arvioida ja pitää jatkuvasti yllä sisäisen pääoman määriä, tyyppejä ja jakautumista, jotka ne katsovat riittäviksi kattamaan ESG-riskien luonteen ja tason, ottaen huomioon lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin.

61. Kun laitokset ottavat huomioon pidemmät aikavälit ESG-riskien kattamiseksi, näitä aikavälejä tulisi käyttää tietolähteenä, jotta saadaan varmasti riittävä käsitys ESG-riskien mahdollisista seurauksista pääomasuunnitteluun sisäisen pääoman riittävyyden arviointimenettelyssä

käytetyillä aikahorisonteilla. ESG-riskien kattamiseen tarvittavan sisäisen pääoman riittävyyden määrittämisessä huomioon otettavien aikavälien tulisi olla johdonmukaisia laitosten yleisessä sisäisen pääoman riittävyyden arviointimenettelyssä käytettävien aikavälien kanssa. Sisäisen pääoman riittävyyden arviointimenettelyn tulisi suuntautua riittävästi tulevaisuuteen, ja jos laitos arvioi, että riskejä ei pitäisi kattaa pääomalla vaan niitä voidaan lieventää muilla keinoilla tai toimenpiteillä, siitä tulisi antaa selvitys.

62. Laitosten tulisi käyttää niiden riskinarviointimenetelmistä saatuja tietoja, muun muassa 4.2 jaksossa tarkoitettuja, jotta ne pystyvät tunnistamaan ja mittaamaan sisäisiä pääomatarpeita sellaisten vastuiden tai salkkujen osalta, joiden on arvioitu olevan alttiimpia ESG-riskeille. Siinä tulisi ottaa huomioon ympäristöriskien kvantifiointimenetelmien saatavuuden ja kypsyyden eri tasot verrattuna yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviin riskeihin.
63. Ympäristöriskien osalta laitosten tulisi sisällyttää sisäisen pääoman riittävyyden arviointimenettelyynsä tulevaisuuteen suuntautuva näkemys pääomansa riittävyydestä epäsuotuisassa skenaariossa, johon sisältyy erityisiä ympäristöriskitekijöitä. Lisäksi laitosten tulisi eritellä kaikki muutokset laitoksen liiketoimintasuunnitelmaan tai muut toimenpiteet, jotka johtuvat ilmasto- tai ympäristöriskien stressitestauksesta ja/tai käänteisestä stressitestauksesta, EPV:n laitosten stressitestauksesta antamien ohjeiden¹⁵ 90 kohdan mukaisesti.
64. Laitosten tulisi sisällyttää olennaiset ympäristöriskit ja niiden vaikutukset likviditeettiin sisäisen likviditeetin riittävyyden arviointimenettelyynsä (ILAAP) asianmukaisilla aikaväleillä sisäisen likviditeetin riittävyyden arviointimenettelyn soveltamisessa.
65. Laitosten tulisi sisällyttää sisäisen pääoman ja sisäisen likviditeetin arviointimenettelyjen kehyksiinsä kuvaus olennaisille ESG-riskeille ja olennaisille ympäristöriskeille asetetuista riskinottohalusta, kynnysarvoista ja limiiteistä sekä niiden vaikutuksista laitosten vakavaraisuuteen tai likviditeettiin. Lisäksi tulisi kuvata prosessi, jota noudatetaan näiden kynnysarvojen ja rajojen pitämiseksi ajan tasalla. Laitosten tulisi antaa riittävästi taustatietoja, jotta niiden analyysi ESG-riskien ja ympäristöriskien seurauksista pääomaan ja likviditeettiin on ymmärrettävissä. Tämä voidaan tehdä muun muassa selkeyttämällä käytettyjä menetelmiä ja niiden taustalla olevia oletuksia.
66. Kun ESG-riskit sisällytetään laitosten sisäisen pääoman riittävyyden arviointimenettelyyn ja ympäristöriskit sisäisen likviditeetin riittävyyden arviointimenettelyyn, laitosten käyttämien prosessien monimutkaisuudessa ja menetelmien kehitystasossa tulisi ottaa huomioon laitosten koko ja monimutkaisuus sekä niiden olennaisuuden arvioinnin tulokset.

5.6 Taloudellisten riskien luokkia koskevat toimintaperiaatteet ja menettelyt

¹⁵ EPV:n ohjeet laitosten stressitestauksesta (EPV/GL/2018/04)

67. Laitosten tulisi ymmärtää ja hallita ESG-riskien nykyistä ja mahdollista tulevaa vaikutusta niiden luottoriskiin liittyviin vastuisiin, markkinariskille altistuneiden positioiden arvostukseen, erityisesti varovaisen arvostuksen kannalta, likviditeettiriskiprofiiliin ja -puskureihin, toimintaan (myös riita-asioihin) liittyviin riskeihin ja maineriskeihin, muun muassa tulevaisuuteen suuntautuvien analyysien avulla.

5.6.1. Luottoriski

68. Jotta ESG-riskit voidaan sisällyttää luotonantoa ja -valvontaa koskevien EPV:n ohjeiden 56 kohdassa tarkoitettuihin luottoriskejä koskeviin toimintaperiaatteisiin ja -menettelyihin, laitosten tulisi varmistaa, että niiden ESG-riskejä kuvaavat luottoja koskevat alakohtaiset toimintaperiaatteet huomioidaan pankin menettelyohjeissa ja muunnetaan selkeiksi luotonantoperusteiksi, jotka ovat liiketoiminta-alueiden henkilöstön ja luottopäätösten tekijöiden saatavilla. Lisäksi tulisi varmistaa, että ESG-riskit sisällytetään luottoriskin valvontakehykseen.
69. Ympäristöriskien osalta laitosten tulisi sisällyttää toimintaperiaatteisiinsa ja menettelyihinsä laadullisten ja määrällisten näkökohtien yhdistelmä. Laitosten tulisi määrittää olennaisuuden arviointinsa ja riskinottohalunsa perusteella määrälliset luottoriskimittarit, jotka kattavat merkittävimmät asiakassegmentit, vakuustyyppit ja riskien lieventämisvälineet.

5.6.2. Markkinariski

70. Markkinariskin osalta laitosten tulisi pohtia, miten ESG-riskit voisivat vaikuttaa niiden salkkuun sisältyvien rahoitusvälineiden arvoon, arvioida niiden salkkuun liittyvien tappioiden mahdollinen riski ja salkun arvon volatiliteetin lisääntyminen sekä ottaa käyttöön tehokkaita prosesseja asiaan liittyvien vaikutusten hallitsemiseksi tai lieventämiseksi osana niiden markkinariskien hallintajärjestelmää. Tarvittaessa tulisi myös tarkistaa kaupankäyntivarastoon liittyvä riskinottohalu ja asettaa sisäisiä rajoja positiolle tai asiakasvastuulle.

5.6.3. Likviditeetti- ja rahoitusriski

71. Likviditeetti- ja rahoitusriskin osalta laitosten tulisi ainakin tarkastella sitä, miten ESG-riskit voisivat vaikuttaa käteisen nettoulosvirtauksiin (esim. luottojärjestelyjen nostokertojen lisääntyminen) tai niiden likviditeettipuskurit muodostavien varojen arvoon. Tarvittaessa nämä vaikutukset tulisi sisällyttää niiden likviditeettipuskurien tarkistamiseen tai likviditeettiriskin hallintakehykseen.
72. Ympäristöriskien osalta laitosten tulisi myös pohtia, miten nämä riskit voisivat vaikuttaa niiden rahoituslähteiden saatavuuteen ja/tai vakauteen, ja ottaa ne huomioon rahoitusriskin hallinnassa. Tätä varten laitosten tulisi ottaa huomioon erilaiset aikavälit ja sekä tavanomaiset että epäsuotuisat olosuhteet, joissa tulisi huomioida muun muassa ympäristöriskien mahdolliset vaikutukset maineriskeihin, tilanne, jossa markkinarahoituksen saanti vaikeutuu tai se on kalliimpaa, ja/tai talletusten nostojen nopeutuminen.

5.6.4. Operatiiviset riskit ja maineriskit

73. Operatiivisen riskin osalta laitosten tulisi pohtia, miten ESG-riskit voisivat vaikuttaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 324 artiklassa tarkoitettuihin erilaisiin operatiivisen riskin tyyppeihin ja laitosten kykyyn jatkaa kriittisten toimintojen tarjoamista. Niiden tulisi myös sisällyttää olennaiset ESG-riskit operatiivisten riskien hallintajärjestelmäänsä.
74. Ympäristöriskien osalta laitosten tulisi
- a) yksilöidä ja merkitä ympäristöriskeihin liittyvät tappiot toiminnan tappioita koskeviin rekistereihinsä komission asetuksen (EU) N:o 575/2013 317 artiklan 9 kohdan nojalla hyväksymissä teknisissä sääntelystandardeissa vahvistetun riskien luokitusjärjestelmän ja tappiotapahtumien luokittelumenetelmien mukaisesti
 - b) kehittää prosesseja ympäristöön liittyvien riita-asioiden riskien todennäköisyyden ja vaikutusten arvioimiseksi ja hallitsemiseksi
 - c) käyttää skenaarioanalyysiä määrittämään, miten fyysisten riskien aiheuttajat voivat vaikuttaa liiketoiminnan jatkuvuuteen, ja
 - d) ottaa olennaiset ympäristöriskit huomioon toiminnan jatkuvuussuunnitelmia laadittaessa.
75. Maineriskien osalta laitosten tulisi ottaa huomioon ESG-riskien vaikutus maineeseensa ja hallita sitä muun muassa tarkastelemalla mahdollisia riskejä, jotka liittyvät yrityksille myönnettäviin lainoihin ja niihin tehtäviin investointeihin, jotka voivat olla alttiita ESG-riskitiridoille, kuten sosiaalisten oikeuksien tai ihmisoikeuksien loukkauksille. Laitosten tulisi myös tarvittaessa ottaa huomioon maineriskit, jotka liittyvät niiden kestävyys sitoumusten tai siirtymäsuunnitelmien noudattamatta jättämiseen tai tällaisten sitoumusten ja suunnitelmien (koettuun) uskottavuuden puutteeseen.
76. Laitoksilla tulisi toimintaa, riita-asioita ja mainetta koskevien riskien hallinnan osana olla käytössä asianmukaiset prosessit viherpesukäytännöistä tai koetuista viherpesukäytännöistä aiheutuvien riskien tunnistamiseksi, ehkäisemiseksi ja hallitsemiseksi. Siinä tulisi ottaa huomioon Euroopan valvontaviranomaisten korkean tason periaatteet, jotka on esitetty viherpesun seuranta ja valvontaa koskevan EPV:n loppuraportin¹⁶ 2.1 kohdassa. Tätä varten laitosten tulisi toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kestävyteen liittyvä viestintä on oikeudenmukaista ja selkeää eikä harhaanjohtavaa ja että kestävyysväitteet ovat täsmällisiä, perusteltuja ja ajantasaisia, niistä saa oikeudenmukaisen kuvan laitoksen yleisestä profiilista tai tuotteen profiilista ja ne esitetään ymmärrettävästi. Tämä tulisi tehdä sekä laitostasolla (esim. kestävyys sitoumusten, myös tulevaisuuteen suuntautuvien tavoitteiden osalta) että tuote- tai toimintatasolla (esim. kestävinä

¹⁶ EBA Final report on greenwashing monitoring and supervision (EBA/REP/2024/09)

markkinoitujen tuotteiden ja toimintojen osalta) muun muassa seuraamalla oikeudellista kehitystä, markkinakäytäntöjä ja väitettyihin viherpesukäytäntöihin liittyviä ristiriitoja.

5.6.5. Keskittymäriski

77. Keskittymäriskin osalta laitosten tulisi ottaa huomioon riskit, joita aiheutuu vastuiden tai vakuuksien keskittymisestä yksittäisiin vastapuoliin, toisistaan riippuvaisiin vastapuoliin tai tietyille toimialueille, talouden aloille tai maantieteellisille alueille, jotka voivat olla alttiimpia ESG-riskeille, ja hallita niitä. ESG-keskittymäriskien tunnistamiseksi laitosten tulisi ottaa huomioon niiden vastuiden koko ja/tai osuudet, joihin ESG-riskit voivat vaikuttaa, suhteessa vastuiden kokonaismäärään ja osuutena ensisijaisesta pääomasta. Laitosten tulisi ottaa huomioon useita ESG-tekijöitä, muun muassa kasvihuonekaasupäästöt, alakohtaiset ominaisuudet, maantieteellisten alueiden haavoittuvuus fyysisille riskeille sekä vastuiden tai vakuuksien sijaintialueilla havaitut yhteiskunnalliset tai hallinnolliset puutteet tai ristiriidat sekä riskejä lieventävien tekijöiden saatavuus. Laitosten tulisi arvioida, lisääkö ESG-keskittymäriski vastuiden aiempaa taloudellista haavoittuvuutta ja millä tavoin.

5.7 Seuranta

78. Laitosten tulisi seurata ESG-riskejä sellaisten tehokkaiden sisäisten raportointijärjestelmien avulla, joilla välitetään asianmukaiset tiedot ja yhteen koottu data ylimmälle johdolle ja ylimmälle hallintoelimelle. Tämä voidaan tehdä esimerkiksi sisällyttämällä ESG-riskit määräaikaisiin riskiraportteihin tai esittämällä ne koontinäyttöinä, jotka sisältävät tehokasta valvontaa tukevia mittareita.
79. Laitosten tulisi seurata jatkuvasti ympäristöön, ESG-riskejä ja varmistaa pitävänsä yllä koko laitoksen kattavaa näkemystä, jossa otetaan asianmukaisesti huomioon niiden toiminnan luonne, koko ja monimutkaisuus, sekä olennaisuuden arvioinnin perusteella määritettyjen merkittävimpien salkkujen osalta näkemystä salkkujen haavoittuvuudesta ESG-riskeille. Lisäksi laitosten tulisi seurata yksityiskohtaisesti ja tiheästi vastapuolia, vastuita ja salkkuja, joiden arvioidaan olevan olennaisesti alttiita ESG-riskeille. Tämä voidaan tehdä muun muassa sisällyttämällä ESG-riskejä koskevat näkökohdat vähittäisvastapuolten luottoriskin seurantaprosessiin ja keskisuurten ja suurten vastapuolten luoton määräaikaisarviointeihin ja/tai lisäämällä näiden tarkastelujen tiheyttä ja yksityiskohtaisuutta ESG-riskien vuoksi.
80. Laitosten tulisi asettaa varhaisvaroitusindikaattoreita ja kynnysarvoja, ja niillä tulisi olla käytössä menettelyjä varoitusten, poikkeamien ja rikkomisten eskaloimiseksi ja korjaavien ja/tai lieventävien toimien toteuttamiseksi, jos rajat ylittyvät, myös liiketoimintastrategiaan ja riskienhallintatyökaluihin tehtävien mukautusten avulla.
81. Laitosten tulisi seurata erilaisia taaksepäin ja tulevaisuuteen suuntautuvia ESG-riskimittareita ja -indikaattoreita. Suurten laitosten tulisi seurata ainakin seuraavia indikaattoreita:
- a) Niiden vastuiden ja tulojen (korot, maksut ja palkkiot) määrä ja osuus, jotka johtuvat liikesuhteista vastapuoliin, jotka toimivat komission delegoidun asetuksen (EU)

2020/1818 johdanto-osan 6 kappaleessa mainituilla voimakkaasti ilmastonmuutosta kiihdyttävillä aloilla eli asetuksen (EY) N:o 1893/2006 liitteen I pääluokissa A–H ja L luetelluilla aloilla.

Laitosten tulisi käyttää mahdollisimman yksityiskohtaista alakohtaista erittelyä. Erityisesti erittelyn tulisi olla niin yksityiskohtaista, että laitokset voivat seurata sellaisten vastuiden ja tulojen määrää ja osuutta, jotka johtuvat liikesuhteista tiettyihin vastapuoliin, kuten fossiilisten polttoaineiden alan yhteisöihin ja/tai yrityksiin, jotka on suljettu EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen ulkopuolelle¹⁷.

- b) Salkun yhdenmukaisuutta koskevat mittarit, jotka osoittavat alakohtaisesti, missä määrin asiakkaiden vastuut ja tuotantokapasiteetit ovat tai niiden ennakoidaan olevan sovellettavan ilmastolainsäädännön tavoitteen ja sääntelytavoitteen, esimerkiksi kasvihuonekaasujen nettopäästöjen nollatason saavuttamista vuoteen 2050 mennessä koskevan tavoitteen, mukaisen kehityspolun mukaisia (tai ristiriidassa sen kanssa). Tässä käytetään valittujen toimialojen kannalta olennaisia yhdenmukaisuutta koskevia mittareita ja 4.2.3 kohdan b alakohdassa kuvattuja menetelmiä.

Laitosten tulisi täydentää näitä indikaattoreita tiedoilla, jotka liittyvät ristiriidasta aiheutuvien mahdollisten taloudellisten riskien vaikutusten arviointiin.

- c) Rahoitetut kasvihuonekaasupäästöt erittelemällä ne scope 1-, scope 2- ja scope 3 -päästöihin absoluuttisina arvoina ja tarvittaessa intensiteettinä suhteessa tuotanto- tai tuloyksiköihin alakohtaisesti käyttämällä alakohtaista jaottelua, joka on mahdollisimman yksityiskohtainen ja joka koskee ainakin olennaisuuden arvioinnin perusteella määritettyjä valittuja aloja.

Laitosten tulisi täydentää näitä mittareita laadullisilla tai määrällisillä tiedoilla ja perusteilla, jotka tukevat niiden kehityksen tulkintaa ajan mittaan ja joilla voidaan yksilöidä päästöjen muutosten taustalla olevat tekijät. Tällaisiin tietoihin ja perusteisiin kuuluu esimerkiksi tilapäinen kasvu, joka johtuu siirtymärahoituksen tarjoamisesta kasvihuonekaasuintensiivisille vastapuolille.

Esimerkkejä menetelmistä tai tietokannoista, jotka voivat tukea laitoksia näiden mittareiden laskennassa, ovat muun muassa Partnership for Carbon Accounting Financials -kumppanuuden kehittämä standardi ”Global GHG Accounting and Reporting Standard for the Financial Industry” ja Carbon Disclosure Projectin menetelmä.

- d) Laitoksen määrittämien keskeisten rahoitusstrategioiden täytäntöönpanossa saavutettu edistymisen taso sen varmistamiseksi, että laitos kestää ESG-riskejä ja on

¹⁷ Ilmastovertailuarvoasetuksen 12 artiklan 1 kohdan d–g alakohdan ja 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

valmis siirtymään kestävämpään talouteen, esimerkiksi seuraamalla rahoitusvirtoja rahoitusvaroihin tai vastapuoliin, joilla on samat ominaisuudet, jotka ovat merkityksellisiä laitoksen tavoitteiden tai riskinottohalun kannalta suhteessa ESG-riskeihin.

- e) Asiakkaiden sitoutumista koskevat mittarit, joista saadaan tietoa seuraavista asioista:
- i. niiden vastapuolten prosenttiosuus, joiden osalta on tehty ESG-riskien arviointi, myös niiden siirtymästrategioista ja, jos ne ovat saatavilla, siirtymäsuunnitelmista ja niiden yhdenmukaisuudesta laitoksen tavoitteiden kanssa, täsmentäen näiden arviointien kattamien valittujen toimialojen, tuotteiden ja liiketoiminta-alueiden laajuus
 - ii. tällaisen sitoutumisen tulokset ja seuraukset, kuten myönteiset (tai mikä tahansa kyseisen luokan alaluokitus) tai kielteiset (tai mikä tahansa kyseisen luokan alaluokitus) arviot näiden vastapuolten mukautumiskyvystä ja kestävästä kestävään talouteen siirtymisessä, mukauttamisen edistyminen suhteessa laitoksen tavoitteisiin ja päämääriin sekä laitoksen toteuttamat seurantatoimet.
- f) Kiinteistövakuudella suojattujen salkkujen jaottelu vakuuden energiatehokkuuden tason mukaan.
- g) Vähähiilisten energiahuoltotekniikoiden rahoituksen suhde fossiilisia polttoaineita käyttävien energiahuoltotekniikoiden rahoitukseen.
- h) Niiden ympäristön kannalta kestävien vastuiden osuus, joilla rahoitetaan toimintoja, jotka edistävät asetuksen (EU) 2020/852¹⁸ 9 artiklan a alakohdassa tarkoitetun ilmastomuutoksen hillitsemistä koskevan ympäristötavoitteen saavuttamista tai mahdollistavat sen, suhteessa kasvihuonekaasuintensiivisiin vastuisiin.
- i) Niiden fyysisten riskien tasot, joille laitos altistuu, ja niiden vaikutus taloudellisiin riskeihin ottamalla huomioon useita skenaarioita ja kaikki laitoksen toiminnan kannalta merkitykselliset vaarat, täydennettynä tiedoilla riskin lieventämistoimenpiteiden täytäntöönpanon edistymisestä.
- j) Keskittymäriskin mittaukset, jotka liittyvät fyysisten riskien aiheuttajiin (esim. vastuiden ja/tai vakuuksien mittaaminen suuren tulvariskin, vesistressin tai maastopalariskin alueilla) ja siirtymäriskin aiheuttajiin (esim. vastuut aloilla, joilla siirtymäriskit ovat suuret) käyttämällä riittävän yksityiskohtaista vastuiden maantieteellistä jaottelua.

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävästä sijoittamista helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

- k) ESG-riskeihin liittyvien aiempien tappioiden määrä ja skenaariotyyppisiä koskevien menetelmien perusteella tulevaisuuteen suuntautuva(t) arvio(t) riskivastuista ja mahdollisista tulevasta taloudellisista tappioista, jotka liittyvät ESG-riskeihin.
 - l) Ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvän maineriskin mittaaminen, jolla seurataan, miten nykyisiä ja tulevia liiketoimintaan liittyviä toimintoja koskeva sääntely, viestintä, sitoumukset tai julkiset kiistat vaikuttavat suoraan tai välillisesti laitokseen. Tässä otetaan huomioon vuorovaikutus operatiivisen riskin sekä strategisten ja liiketoimintamallien riskien, kuten liiketoimintamahdollisuuksien menettämisen tai strategisten kumppanuuksien, kanssa.
 - m) Saatavilla olevien tietojen perusteella kaikki ESG:hen liittyvät riita-asiat, joihin laitos on osallistunut tai saattaa osallistua.
 - n) ESG-riskeihin liittyvien valmiuksien kehittämisen tilanne, kuten erikoiskoulutusta saaneen henkilöstön prosenttiosuus.
 - o) Mittarit, jotka liittyvät muihin kuin ilmastoon liittyviin tekijöihin, kuten salkkutason riippuvuuksiin ekosysteemipalveluista tai niihin kohdistuviin vaikutuksiin, tai sellaisiin vastapuoliin liittyviin vastuisiin, joilla on olennaisia riippuvuuksia biologisesta monimuotoisuudesta tai kielteisiä vaikutuksia siihen, ottaen huomioon sekä alakohtaiset että maantieteellistä sijaintia koskevat tiedot.
 - p) Edistyminen kaikissa ESG-riskien osalta asetetuissa laitoksen päämäärissä sekä ESG-tavoitteissa, myös 6 jaksossa tarkoitetun laitoksen suunnitelman tai laitoksen muiden kestävyys sitoumusten osana.
82. Pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten ja muiden kuin suurten laitosten tulisi seurata 81 kohdassa tarkoitettuja indikaattoreita, jotka on valittu niiden olennaisuuden arvioinnin tulosten perusteella, ja niiden tulisi ryhtyä toimiin seurattavien indikaattoreiden luettelon laajentamiseksi ajan myötä.
83. Laitoksilla tulisi olla selkeät ja hyvin dokumentoidut menetelmät, jotka koskevat niiden seurantamittareita ja -indikaattoreita. Jos mittareiden laskemiseen tarvittavia tietoja puuttuu aluksi, laitosten tulisi noudattaa 26, 27 ja 29 kohdassa esitettyjä vaiheita.

6. Direktiivin 2013/36/EU 76 artiklan 2 kohdan mukaiset suunnitelmat

6.

6.1 Yleiset periaatteet

84. Direktiivin 2013/36/EU 76 artiklan 2 kohdan mukaisesti laaditut suunnitelmat ovat 6.3 jaksossa kuvatun siirtymäsuunnitteluprosessin tulos, ja niiden tulisi perustua tulevaisuuteen suuntautuvaan liiketoimintaympäristön analyysiin ja kattavaan strategiseen suunnitteluprosessiin laitoksissa. Niistä tulisi saada yleiskuva strategisista toimista ja riskienhallintatyökaluista, joita laitokset käyttävät osoittaakseen, miten ne varmistavat, että ne ovat vankkoja ESG-riskien suhteen ja että ne ovat valmiita siirtymään kohti ilmaston ja ympäristön kestävämmän parempaa huomioimista ja kestävämpää taloutta.
85. Laitosten tulisi varmistaa, että niiden suunnitelmissa käsitellään tulevaisuuteen suuntautuvia ESG-riskien hallintaa koskevia näkökohtia ja että ne ovat yhdenmukaisia muiden sovellettavien vaatimusten kanssa, muun muassa due diligence -prosessiin sekä kestävyysraportointiin ja strategiaan toimiin liittyvien vaatimusten kanssa. Näin varmistetaan liiketoimintamallien yhteensopivuus kestävään talouteen siirtymisen kanssa. Suunnitelmien tulisi erityisesti sisältää laitoksen liiketoimintamalliin ja -strategiaan liittyviä tavoitteita, toimia ja päämääriä, jotka ovat yhdenmukaisia soveltuvin osin direktiivin 2013/34/EU 19 a tai 29 a artiklan nojalla julkistettujen suunnitelmien kanssa sekä sellaisten ESG-tavoitteiden tai sitoumusten kanssa, jotka laitosten on lain tai asetuksen nojalla täytettävä, sekä niiden vapaaehtoisesti asettamien tavoitteiden tai sitoumusten kanssa. Jos laitokset julkistavat suunnitelmat direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 2 kohdan a alakohdan iii alakohdan tai 29 a artiklan 2 kohdan a alakohdan iii alakohdan mukaisesti, niiden tulisi ensimmäiseksi harkita jo saatavilla olevien merkityksellisten tietojen uudelleen käyttämistä.
86. Laitosten tulisi varmistaa, että niiden suunnitelmat ja tavoitteet on integroitu hyvin niiden liiketoimintastrategioihin ja että ne on mukautettu ja ne ovat johdonmukaisia niiden riski- ja rahoitusstrategioiden, riskinottohalun, sisäisen pääoman riittävyyden arviointimenettelyn ja riskienhallintakehyksen kanssa, kuten 5 jaksossa esitetään. Hallintojärjestelyjen laajuuden, siirtymäsuunnitteluprosessin sekä suunnitelmien tavoitteiden, päämäärien ja mittarien kehittyneisyyden asteen tulisi perustua laitosten toiminnan luonteeseen, kokoon ja monimutkaisuuteen sekä laitosten ESG-riskien olennaisuuden arviointiin.
87. Koska laitoksilla on velvollisuus varmistaa, että niiden suunnitelmiin liittyvät järjestelyt, prosessit ja mekanismit ovat johdonmukaisia ja hyvin integroituja, myös niiden unionin ulkopuolelle sijoittautuneissa tytäryrityksissä, ja koska kyseisillä tytäryrityksillä on velvollisuus pystyä tuottamaan konsolidoitujen suunnitelmien valvonnan kannalta merkityksellisiä tietoja

direktiivin 2013/36/EU 109 artiklan 2 kohdan mukaisesti, emoyrityksenä toimivien laitosten tulisi ottaa huomioon ESG-riskit, joille unionin ulkopuolelle sijoittautuneet tytäryritykset altistuvat olennaisesti laatiessaan ja pannessaan täytäntöön konsolidoitua suunnitelmaa. Tässä tulisi ottaa huomioon sovellettava paikallinen lainsäädäntö ja ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät sääntelytavoitteet ja pystyä osoittamaan konsolidoidun toimintatavan asianmukaisuus.

6.2 Hallinto

6.2.1. Tehtävät ja vastuut

88. Laitosten tulisi määrittää ja jakaa selkeästi vastuut suunnitelmien laatimisesta, validoinnista, täytäntöönpanosta ja seurannasta. Kun laitokset jakavat tehtäviä ja vastuita riittävällä kokemuksen ja asiantuntemuksen tasolla, niiden tulisi ottaa huomioon keskinäinen suhde ja vaikutus, joka siirtymäsuunnitteluprosessilla tulisi olla muihin prosesseihin, kuten laajempaan liiketoimintastrategiaan ja riskinottohaluun.
89. Ylimmän hallintoelimen tulisi vastata suunnitelmien hyväksymisestä ja valvoa niiden täytäntöönpanoa. Sille tulisi myös tiedottaa säännöllisesti suhteessa laitoksen tavoitteisiin tapahtuneesta asiaankuuluvasta kehityksestä ja saavutetusta edistyksestä, ja sen tulisi tehdä päätöksiä korjaavista toimista, jos merkittäviä poikkeamia ilmenee.
90. ESG-riskit integroidaan kolmeen puolustuslinjaan 5.4 jakson mukaisesti niin, että
 - a) ensimmäisen puolustuslinjan tulisi vastata siitä, että vastapuolten kanssa käydään vuoropuhelua niiden omista siirtymästrategioista ja arvioidaan niiden johdonmukaisuutta laitoksen tavoitteiden ja riskinottohalun kanssa 109 e kohdan i alakohdassa esitettyjen selkeiden vaikuttamisperiaatteiden pohjalta; tätä varten laitosten tulisi varmistaa, että asianomaisella henkilöstöllä on riittävä asiantuntemus ja valmiudet sen arvioimiseksi, missä määrin vastapuolten siirtymästrategiat, myös niiden siirtymäsuunnitelmat, jos ne ovat saatavilla, parantavat niiden kykyä sietää ESG-riskejä ja vastaavat laitoksen tavoitteita
 - b) riskienhallintatoiminnon tulisi varmistaa, että riskinottohalua koskevassa ilmoituksessa osana riskienhallintajärjestelmää asetetut riskirajat ovat johdonmukaisia laitoksen suunnitelman kaikkien näkökohtien kanssa, myös alakohtaisten toimintaperiaatteiden kanssa
 - c) sisäisen tarkastuksen toiminnon tulisi tarkastella laitoksen suunnitelmaa osana riskienhallintajärjestelmää ja arvioida, täyttääkö suunnitelma lakisääteiset vaatimukset ja sääntelyvaatimukset ja onko suunnitelma johdonmukainen laitoksen riskistrategian ja riskinottohalun kanssa ESG-riskien osalta. Tätä varten sisäisen tarkastuksen toiminnon tulisi tarkastella, pystyykö laitos suunnitelman nojalla havaitsemaan riskiprofiilin muutokset ja puuttumaan niihin, miten laitos käsittelee

poikkeamia tavoitteistaan ja onko perustana olevat oletukset, menetelmät ja perusteet valittu ja onko niitä käytetty puolueettomasti.

6.2.2. Sisäiset prosessit ja kapasiteetti

91. Laitosten tulisi varmistaa tarkoituksenmukainen ja säännöllinen vuorovaikutus ja keskustelu organisaation kaikilla tasoilla sen varmistamiseksi, että sisäisten sidosryhmien näkemykset ja palaute voidaan ottaa huomioon suunnitelmien laatimis-, täytäntöönpano- ja arviointiprosessissa. Tätä varten laitosten tulisi ottaa suunnitelmien laatimiseen mukaan ainakin yksiköt, osastot ja toiminnot, jotka vastaavat strategisesta suunnittelusta, riskienhallinnasta, kestävyystietojen antamisesta, oikeudellisista palveluista ja säännöstenmukaisuudesta (compliance), ja arvioida, mitkä muut yksiköt, osastot ja toiminnot tulisi ottaa mukaan.
92. Laitosten tulisi 5.4 jakson mukaisesti varmistaa, että niillä on riittävät valmiudet, asiantuntemus ja resurssit siirtymäsuunnitteluprosessinsa kehittämiseksi ja toteuttamiseksi sekä suunnitelmien kestävyys säännölliseksi arvioimiseksi ja niiden täytäntöönpanon seuraamiseksi. Laitosten tulisi kartoittaa olemassa olevat puutteet taidoissa ja asiantuntemuksessa ja toteuttaa tarvittaessa korjaavia toimia.

6.2.3. Tiedonhallinta

93. Laitoksilla tulisi olla käytössä vakaat hallintoprosessit, joilla kerätään, validoidaan ja yhdistetään tietoja, joita tarvitaan niiden siirtymäsuunnittelua koskevien toimien tueksi, ja seurataan niiden täytäntöönpanoa, muun muassa käyttämällä saatavilla olevia julkisia tietoja ja vastapuolten siirtymäsuunnitelmia 4.2.2 jaksossa esitetyn mukaisesti.

6.3 Siirtymäsuunnittelu

6.3.1. Skenaariot ja kehityspolut

94. Laitosten tulisi ymmärtää alttiutensa ESG-riskeille, erityisesti ympäristöön liittyville siirtymäriskeille ja fyysisille riskeille, eri skenaarioissa, myös skenaarioissa, joihin liittyy muita suurempi fyysinen riski tai hallitsematon siirtymä. Laitosten tulisi ymmärtää, miten erilaiset skenaariot voivat vaikuttaa niiden siirtymäsuunnittelua koskeviin toimiin.
95. Jotta laitokset voivat seurata erityisiä ympäristöriskejä, jotka voivat johtua mukautumisesta niiden lainkäyttöalueiden ilmastoon ja ympäristöön liittyviin sääntelytavoitteisiin, joilla ne toimivat, ja puuttua kyseisiin riskeihin, laitosten tulisi valita skenaariot huolellisesti kaikkien seuraavien vaiheiden mukaisesti:
 - a) Arvioidaan EU:n, jäsenvaltioiden ja tarvittaessa kolmansien maiden siirtymäpolkuja koskevien tavoitteiden mahdollisia seurauksia ainakin olennaisuuden arvioinnin perusteella määritetyillä valituilla aloilla. Tässä prosessissa laitosten tulisi ottaa huomioon todennäköiset kehityspolut, jotka ovat peräisin Euroopan vihreän

kehityksen ohjelmasta, EU:n ilmastolaista ja ilmastomuutosta käsittelevän eurooppalaisen tieteellisen neuvottelukunnan viimeisimmistä raporteista ja toimenpiteistä.

- b) Otetaan huomioon 38 kohdassa tarkoitetuista kansallisista, EU:n tai kansainvälisistä järjestöistä peräisin olevat tieteeseen perustuvat ja ajantasaiset skenaariot.
- c) Otetaan huomioon laitoksen vapaaehtoiset tai sääntelyn edellyttämät tavoitteet tai sitoumukset, jotka koskevat ilmastomuutoksen hillintää ja siihen sopeutumista.

96. Laitosten käyttämien skenaarioiden ja kehityspolkujen maantieteellisen viittaamisen ja tarkkuuden, kuten alueellisten jaottelujen, tulisi olla merkityksellisiä laitosten liiketoimintamallin ja vastuiden kannalta.

97. Laitosten käyttämien skenaarioiden laajuuden ja monimutkaisuuden tulisi olla oikeassa suhteessa laitosten kokoon ja monimutkaisuuteen. Pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset laitokset ja muut kuin suuret laitokset voivat hyödyntää yksinkertaistettua keskeisten muuttujien ja oletusten joukkoa, joka sisältää riskit, huomioon otetut aikavälit ja vaikutusten alueellisen jaottelun. Suurten laitosten tulisi verrata suunnitelmiaan (myös loppu- ja välitavoitteita) skenaarioon, joka on yhdenmukainen ilmaston lämpenemisen rajoittamista 1,5 asteeseen Pariisin ilmastopimuksen mukaisesti koskevan tavoitteen ja EU:n ilmastolain mukaisen ilmastoneutraaliuden saavuttamista vuoteen 2050 mennessä koskevan tavoitteen kanssa.

98. Laitosten tulisi varmistaa, että niiden suunnitelmissa käytettävät skenaariot ja kehityspolut ovat johdonmukaisia koko organisaatiossa ja huomioon otetuissa aikaväleissä. Tämä koskee esimerkiksi liiketoimintastrategioiden laatimista ja lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin tavoitteiden asettamista. Laitosten tulisi dokumentoida skenaarioiden valintaprosessi sekä muutosten tai erilaisen käytön syyt. Päätökset erilaisten skenaarioiden käyttämisestä eri tarkoituksiin sekä päätökset skenaarioiden muuttamisesta tulisi perustella selkeästi.

6.3.2. Aikavälit ja välitavoitteet

99. Laitosten tulisi vahvistaa suunnitelmiensa osana joukko erilaisia aikavälejä, joihin tulisi sisältyä lyhyen ja keskipitkän aikavälin sekä vähintään kymmenen vuotta kestävä pitkän aikavälin suunnittelu-aika. Järjestelyissä, jotka on kehitetty ESG-riskien seuraamiseksi ja niihin puuttumiseksi eri aikaväleillä, tulisi ottaa huomioon 19 kohdassa esitetyt periaatteet.

100. Laitosten tulisi asettaa määräajoin välitavoitteita, joilla seurataan ESG-riskejä, jotka johtuvat niiden lainkäyttöalueiden lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin sääntelytavoitteista, joilla ne toimivat, ja puututaan kyseisiin riskeihin. Tähän kuuluvat EU:n tavoitteet vähentää kasvihuonekaasupäästöjä 55 prosenttia vuoteen 2030 mennessä vuoden 1990 tasosta ja saavuttaa nollanettopäästöt vuoteen 2050 mennessä, muut EU:n tai tapauksen mukaan

kansallisessa lainsäädännössä asetetut ilmasto- ja ympäristöä koskevat välitavoitteet sekä tavoitteet, jotka liittyvät muihin ympäristötekijöihin, kuten luonnon ennallistamiseen¹⁹ tai metsäkatoon²⁰.

101. Laitosten tulisi varmistaa, että lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin tavoitteet ja päämäärät ovat keskenään vuorovaikutuksessa ja että ne on esitetty selkeästi. Tähän kuuluu sen varmistaminen, että pitkän aikavälin tavoitteet, kuten sitoumukset kasvihuonekaasujen nettopäästöjen nollatason saavuttamisesta, muunnetaan keskipitkän aikavälin strategioiksi (esim. keskipitkän aikavälin alakohtaisiksi toimintaperiaatteiksi tai liiketoiminta-alueiden kasvutavoitteiksi) ja että lyhyen aikavälin taloudelliset mittarit tai tavoitteet (esim. kannattavuusindikaattorit, riskikustannukset, keskeiset tulosindikaattorit, keskeiset riski-indikaattorit, riskirajat, hinnoittelukehykset) ovat johdonmukaisia ja yhdenmukaisia keskipitkän ja pitkän aikavälin tavoitteiden kanssa.

6.3.3. Olennaisuuden arvioinnin perusta

102. Laitosten siirtymäsuunnitteluprosessissa tulisi pyrkiä hallitsemaan olennaisia ESG-riskejä, erityisesti ympäristösiirtymään liittyviä riskejä ja fyysisiä riskejä, jotka on tunnistettu 4.1 jakson mukaisesti tehdyn vankan ja säännöllisesti päivitettävän ESG-riskien olennaisuuden arvioinnin perusteella. Laitosten tulisi laatia erityisiä toimia, joilla seurataan olennaisia ESG-riskejä, jotka johtuvat vastuista, salkuista sekä rahoitettavista taloudellisista toiminnoista ja tuotantokapasiteetista, jotka voivat olla erityisen alttiita prosessille, jossa taloutta mukautetaan kohti ESG-tekijöihin liittyviä sovellettavia lakisääteisiä tavoitteita ja sääntelytavoitteita, ja puututaan kyseisiin riskeihin.

6.3.4. Mittarit

103. Laitosten tulisi käyttää erilaisia mittareita, myös tulevaisuuteen suuntautuvia mittareita, tavoitteiden asettamisen tukemiseksi sekä suunnitelmiensa täytäntöönpanon ohjaamiseksi ja seuraamiseksi.
104. Tavoitteiden asettamisessa laitosten tulisi käyttää mittarien ja indikaattorien joukkoa, jossa otetaan huomioon 81 kohdassa esitetyt mittarit ja indikaattorit. Laitosten tulisi määrittää liiketoimintastrategiansa ja riskinottohalunsa huomioon ottaen, mitä muita riskiperusteisia ja tulevaisuuteen suuntautuvia mittareita ja tavoitteita ne sisällyttävät suunnitelmiinsa ESG-riskien seuraamiseksi ja niihin puuttumiseksi. Tähän sisältyy mittareiden arviointi, laskenta ja käyttö, jotta voidaan arvioida siirtymäsuunnittelun taloudellisia seurauksia laitosten liiketoimintaan ja riskiprofiiliin lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, myös mittaamalla siirtymäsuunnittelun vaikutusta salkkujen taloudelliseen tulokseen, tulolähteisiin, kannattavuuteen ja riskitasoon.

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1991, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2024, luonnon ennallistamisesta ja asetuksen (EU) 2022/869 muuttamisesta (EUVL L 2024/1991, 29.7.2024).

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/1115, annettu 31 päivänä toukokuuta 2023, tiettyjen metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen liittyvien hyödykkeiden ja tuotteiden asettamisesta saataville unionin markkinoilla ja viennistä unionista sekä asetuksen (EU) N:o 995/2010 kumoamisesta (EUVL L 150, 9.6.2023, s. 20).

105. Jos mittareiden laskemiseen ja tavoitteiden asettamisen tukemiseen tarvittavia tietoja puuttuu, laitosten tulisi noudattaa 26, 27 ja 29 kohdassa esitettyjä vaiheita.
106. Pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset laitokset ja muut kuin suuret laitokset voivat käyttää mittareiden käyttämisessä ja tavoitteiden asettamisessa pienempää indikaattorijoukkoa ja laatia enemmän laadullisia tavoitteita.
107. Laitosten tulisi käyttää ainakin ilmastoon liittyviin riskeihin liittyvien mittareiden yhdistelmää, mutta niiden tulisi ottaa asteittain mukaan myös sellaisia mittareita, jotka tukevat riskinarviointia ja strategista ohjausta, jotka liittyvät laitosten altistumiseen muille kuin ilmastoon liittyville ympäristöriskeille ja niiden hallintaan. Tällaisia ovat esimerkiksi ekosysteemien heikkenemisestä ja biologisen monimuotoisuuden köyhtymisestä johtuvat riskit ja niiden mahdollinen heijastusvaikutus ilmastoon liittyviin riskeihin sekä yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviin riskeihin.

6.4 Suunnitelmien keskeiset sisällöt

108. Laitosten tulisi dokumentoida suunnitelmansa, myös niiden tavoitteiden saavuttamiseksi suunnitellut menetelmät, oletukset, perusteet, tavoitteet ja suunnitellut toimet sekä tehdyt ja suunnitellut tarkistukset. Laitosten tulisi täsmentää suunnitelman kuhunkin osaan kuuluvien riskien laajuus, esimerkiksi se, koskeeko se ympäristöön, yhteiskuntaan vai hyvään hallintotapaan liittyviä riskejä, ja varmistaa, että suunnitelman kaikissa näkökohdissa käsitellään ainakin ympäristöriskejä.
109. Suurten laitosten tulisi varmistaa, että niiden suunnitelmat sisältävät ainakin seuraavat näkökohdat:
- a. suunnitelmien strategiset tavoitteet ja etenemissuunnitelma:
 - i. korkean tason yleinen strateginen tavoite siitä, että ESG-riskeihin puututaan lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä yleisen liiketoimintastrategian ja riskinottohalun mukaisesti
 - ii. kattava joukko pitkän aikavälin tavoitteita ja välitavoitteita, joilla varmistetaan liiketoimintamallin kestävyys ESG-riskien suhteen, myös liiketoimintarakenteen ja tulojen yhdenmukaisuus kyseisten välitavoitteiden kanssa
 - iii. keskeiset oletukset, syöttötiedot ja taustatiedot, jotka ovat merkityksellisiä laitosten tavoitteiden ja päämäärien ymmärtämisen kannalta, muun muassa keskeisen skenaarion tai vertailuskenaarioiden valinta ja laitosten johtopäätökset, jotka perustuvat ESG-riskien olennaisuuden arviointien

tuloksiin, salkkujen yhdenmukaisuutta koskeviin arviointeihin ja muihin skenaarioanalyysihin

b. tavoitteet ja mittarit:

- i. ESG-riskeihin puuttumiseksi asetetut määrälliset tavoitteet, muun muassa tavoitteet, jotka johtuvat mukautumisesta kestävyttä koskeviin lakisääteisiin tavoitteisiin ja sääntelytavoitteisiin lainkäyttöalueilla, joilla laitos toimii, ja laajemmat siirtymäsuuntaukset kohti kestävää taloutta, sekä mittarit, joita käytetään ESG-riskien seurannassa, ja tavoitteiden saavuttamisessa tapahtunut edistys
- ii. tavoitteiden ja seurantamittareiden piiriin kuuluvat salkut, toimialat, omaisuuserien luokat, liiketoiminta-alueet ja tarvittaessa taloudelliset toiminnot (eli yksittäiset teknologiat) varmistaen, että tavoitteiden ja mittareiden soveltamisala kuvastaa riittävästi laitoksen toiminnan luonnetta, kokoa ja monimutkaisuutta sekä laitoksen ESG-riskien olennaisuuden arviointia
- iii. aikavälit, joilla tavoitteita ja mittareita sovelletaan

c. hallinto:

- i. suunnitelmien hallintorakenne, muun muassa tehtävät ja vastuut, jotka liittyvät suunnitelman laatimiseen, validointiin, täytäntöönpanoon, seurantaan ja päivittämiseen, myös eskalointivaiheet tavoitteista poikkeamisen varalta
- ii. valmiuksiin ja resursseihin liittyvät toimet, joilla varmistetaan asianmukaiset tiedot, taidot ja asiantuntemus suunnitelman tehokasta täytäntöönpanoa varten, muun muassa ESG-riskejä koskevat koulutukset ja sisäinen kulttuuri
- iii. palkitsemisjärjestelmät ja -käytännöt, joilla edistetään ESG-riskien moitteetonta hallintaa laitoksen tavoitteiden ja riskinottohalun mukaisesti
- iv. siirtymäsuunnitteluprosessissa käytettävät tiedot ja järjestelmät

d. täytäntöönpanostrategia:

- i. yleiskatsaus lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin toimista, joita on toteutettu tai suunniteltu pankkitoiminnan ydintoiminnoissa ja -prosesseissa suunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi, muun muassa se, miten laitos sisällyttää suunnitelman tavoitteet päätöksentekoprosessiinsa ja olemassa olevaan riskienhallintajärjestelmäänsä, täydennettynä

tiedoilla kunkin toimen havaitusta vaikuttavuudesta tai arvioidusta vaikutuksesta kyseiseen tavoitteeseen (kyseisiin tavoitteisiin)

- ii. taloudellisten riskien luokkia koskeviin toimintaperiaatteisiin ja menettelyihin sekä luotonanto- ja investointipolitiikkaan ja -ehtoihin tehtävät mukautukset, jotka koskevat keskeisiä taloudellisia toimintoja, toimialoja ja sijaintipaikkoja
- iii. palvelujen ja tuotteiden valikoimaan ja hinnoitteluun tehtävät muutokset, joilla tuetaan suunnitelman täytäntöönpanoa
- iv. sijoitukset ja strateginen salkun kohdentaminen, joilla tuetaan laitoksen liiketoimintastrategiaa ja riskinottohalua suhteessa ESG-riskeihin, myös tiedot kestäväyyteen liittyvistä ja siirtymään liittyvistä tuotteista ja palveluista sekä siitä, miten strategisten rahoitusvalintojen mahdollisia muutoksia tuetaan oikeasuhteisilla riskienhallintamenettelyillä

e. vaikuttamisstrategia:

- i. vastapuoliin vaikuttamista koskevat toimintaperiaatteet, muun muassa tiedot vaikuttamisen tiheydestä, laajuudesta ja tavoitteista, mahdollisten toimien tyypeistä ja eskalointiprosesseista tai -kriteereistä
- ii. prosessit, menetelmät ja mittarit, joilla kerätään ja arvioidaan tietoja, jotka koskevat vastapuolten altistumista ESG-riskeille ja mukautumista laitoksen tavoitteisiin ja riskinottohaluun
- iii. vaikuttamiskäytäntöjen tulokset, myös katsaus vastapuolten mukautumiskykyyn ja kestävytyyteen siirryttäessä kestävämpään talouteen.

110. Pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten ja muiden kuin suurten laitosten tulisi sisällyttää suunnitelmiinsa ainakin 109 kohdan a alakohdan i–ii alakohdassa, b alakohdan i–ii alakohdassa, c alakohdan i alakohdassa, d alakohdan i–ii alakohdassa ja e alakohdan i–ii alakohdassa tarkoitetut näkökohdat.

111. Laitosten tulisi harkita liitteen käyttöä suunnitelmiansa kehittämisen ja virallistamisen tukityökaluna.

6.5 Suunnitelmien seuranta, arviointi ja päivittäminen

112. Laitosten tulisi seurata suunnitelmiansa täytäntöönpanoa seurantaprosessien ja -mittareiden avulla 5.7 ja 6.3.4 jakson mukaisesti. Laitosten tulisi laatia määräajoin ennusteita arvioidakseen, pystyvätkö ne saavuttamaan tavoitteensa.

113. Seurantakehyksen avulla ylimmän hallintoelimen tulisi voida samanaikaisesti seurata, miten ESG-riskien seurantamittarit kehittyvät ja miten suunnitelman välitavoitteiden

saavuttamisessa edistytään. Lisäksi siinä tulisi esittää selkeät ja yksityiskohtaiset perustelut tavoitteiden tai päämäärien saavuttamatta jäämiselle sekä arvioita mahdollisista vaikutuksista erityyppisiin taloudellisiin riskeihin eri aikaväleillä.

114. Laitosten tulisi määrajoin ja vähintään aina, kun ne päivittävät liiketoimintastrategiaansa direktiivin 2013/36/EU 76 artiklan 1 kohdan mukaisesti, tarkistaa ja tarvittaessa päivittää suunnitelmiaan ottaen huomioon päivitettyt tiedot, kuten uudet ESG-riskien olennaisuuden arvioinnit, omien salkkujen ja vastapuolten toiminnan kehitys, uudet saatavilla olevat skenaariot, vertailuarvot tai alakohtaiset kehityspolut sekä nykyisen tai tulevan sääntelyn vaikutukset.

Liite

Laitokset saavat tästä liitteestä tukityökalun direktiivin 2013/36/EU 76 artiklan 2 kohdassa edellytettyjen suunnitelmien ja näiden ohjeiden 6 jaksossa tarkennettujen suunnitelmien laatimiseen. Siinä ei esitetä lisävaatimuksia vaan annetaan kustakin näissä ohjeissa vaaditusta keskeisestä sisällöstä esimerkkejä, viitteitä ja mahdollisia mittareita, jotka laitokset voivat ottaa huomioon suunnitelmiaan laatiessaan ja virallistaessaan. Laitokset voivat mukauttaa tämän yhteisen mallin muotoa, kunhan ne varmistavat, että niiden suunnitelmissa on kaikki vaaditut keskeiset sisällöt. Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaisuus muiden 6.1 jaksossa ja erityisesti 85 kohdassa asetettujen sovellettavien vaatimusten kanssa, laitosten tulisi varmistaa, että ohjeiden noudattamiseksi käytettävät tiedot ovat yhdenmukaisia direktiivin 2013/34/EU ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2023/2772 mukaisesti julkistettavien tietojen kanssa.

6.4. Suunnitelmien keskeiset sisällöt	Vaaditun keskeisen sisällön avainsanat tai keskeiset osatekijät		Esimerkkejä laadullisista ja määrällisistä tuotoksista ja niitä mahdollisesti tukevista mittareista		Viittaukset muihin EU:n sääntelykehyksiin	
	Selvennykset ja viittaukset ohjeisiin		Mahdollinen tuotos (laadullinen)	Mahdollinen tuotos (määrällinen)	Pilari III	Kestävyysraportointidirektiivi/ESRS-standardit
Työkalun tulkinta						
Suora ote ohjeiden 6.4 jakson 109 kohdasta	Avainsanat tai keskeinen osatekijä	Selventävä ohje, jossa viitataan ohjeiden kyseiseen jaksoon (asiaankuuluviin jaksoihin) tai kohtaan (kohtiin)	Näiden ohjeiden vaatimukseen liittyvän mahdollisen tuotoksen laadullinen kuvaus: - esimerkkejä tai muistettavia seikkoja	Näiden ohjeiden vaatimukseen liittyvän mahdollisen tuotoksen määrällinen kuvaus: - esimerkkejä tai ”varoituksia” mittareiden ja	Yhteydet pilari 3:n ja ESRS-standardien vaatimuksiin, jotka laitosten tulisi tarvittaessa ottaa huomioon johdonmukaisuuden ja keskinäisten yhteyksien varmistamiseksi ja joiden osalta tulisi tukeutua mahdollisimman pitkälti olennaisesti samanlaisiin tai merkittävästi vertailukelpoihin asiaankuuluviin tietoihin.	

	Avainsanat tai keskeinen osatekijä	<i>Selventävä ohje, jossa viitataan ohjeiden kyseiseen (asiaankuuluvien jaksoihin) tai kohtaan (kohtiin)</i>	- esimerkiksi kerrontapiirteitä. Kaikki esimerkit ovat vain havainnollistamista varten.	tavoitteiden käytöstä - esimerkiksi muistutuksia eri näkökulmista, joita keskeinen tulosindikaattori voi koskea. Kaikki esimerkit keskeisistä tulosindikaattoreista / keskeisistä riski-indikaattoreista ovat vain havainnollistamista varten.	Viittauksia pilari III:en ja ESRs-standardeihin on mahdollisesti päivitettävä tulevan sääntelykehityksen huomioon ottamiseksi.
--	------------------------------------	--	---	---	--

6.4. Suunnitelmien keskeiset sisällöt	Vaaditun keskeisen sisällön avainsanat tai keskeiset osatekijät		Esimerkkejä laadullisista ja määrällisistä tuotoksista ja niitä mahdollisesti tukevista mittareista		Viittaukset muihin EU:n kehyksiin	
	Selvennykset ja viittaukset ohjeisiin		Mahdollinen tuotos (laadullinen)	Mahdollinen tuotos (määrällinen)	Kolmas pilari	Kestävyyssraportointidirektiivi /ESRS-standardit
a. Suunnitelman strategiset tavoitteet ja etenemissuunnitelma						
i.Korkean tason yleinen strateginen tavoite siitä, että ESG-riskeihin puututaan lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä yleisen liiketoimintastrategian ja riskinottohalun mukaisesti.	Yleinen tavoite:	Tämä koskee yleistä strategista tavoitetta, jonka laitokset pyrkivät saavuttamaan ESG-riskien osalta ja joka on yhdenmukainen ESG-riskien liiketoiminta- ja riskistrategioihin sisällyttämisen ja riskinottohalun kanssa 5.2 ja 5.3 jakson mukaisesti.	# Laadullinen kuvaus strategioista, joilla varmistetaan liiketoimintamallien yhteensopivuus ilmastoneutraaliin ja kestävään talouteen siirtymisen kanssa, erityisesti silloin, kun niihin sovelletaan CSDDD- ja/tai CSRD-vaatimuksia, ja siitä, miten nämä strategiat vaikuttavat ESG-riskien hallintaa koskevien aloitteiden suuntaan ja painopisteisiin	# Yleiset tavoitteet voitaisiin yhdistää valittuja keskeisiä tulosindikaattoreita tai keskeisiä riski-indikaattoreita koskeviin tavoitteisiin	Laadullinen: Taulukko 1 a ja b kohta Taulukko 2 a ja b kohta Taulukko 3 c ja d kohta	ESRS-E1-1 ESRS 2 - BP1 ESRS-E1-MDR-P ESRS-E1-2
	Lyhyt, keskipitkä ja pitkä aikaväli:	Tämä koskee sitä, miten strategista tavoitetta sovelletaan 6.3.2 jakson mukaisesti huomioon otettavilla eri aikaväleillä.	# Korkean tason toimintatavat sellaisten ESG-riskien hallintaan, jotka on tunnistettu olennaisimmiksi laitoksen toiminnan laajuuden ja olennaisuuden arvioinnin perusteella	# Voidaan harkita ristiviittausta suunnitelman muihin osiin, esimerkiksi a osan ii kohtaan tai b osaan		

ii.Kattava joukko pitkän aikavälin tavoitteita ja välitavoitteita, joilla varmistetaan liiketoimintamallin resilienssi ESG-riskien suhteen, myös liiketoimintarakenteen ja tulojen yhdenmukaisuus kyseisten välitavoitteiden kanssa.	Pitkän aikavälin tavoitteet:	<i>Pitkän aikavälin tavoitteet tukevat yleisen tavoitteen toteutumista vähintään kymmenen vuoden aikavälillä vakavaraisuusdirektiivin ja ohjeiden 99 kohdan mukaisesti.</i>	# Pitkän aikavälin tavoitteilla puututaan riskeihin, jotka johtuvat EU:n tavoitteesta saavuttaa kasvihuonekaasujen nettopäästöjen nollataso vuoteen 2050 mennessä, sekä vuonna 2030 välitavoite, jossa otetaan huomioon EU:n tavoite vähentää päästöjä 55 prosenttia vuoden 1990 tasosta	# Rahoitusvastuut eri talouden aloille # Salkkujen yhdenmukaisuutta koskevat mittarit # Kannattavuusmittarit: tuottoa ja riskioikaistua tuottoa kuvaavat indikaattorit asiaankuuluvasti jaoteltuina (esim. toimialat, salkut, tuotteet) # Liiketoimintastrategi an mittarit: tulevaisuuteen suuntautuvat keskeiset tulosindikaattorit, jotka kuvaavat laitoksen strategiaa hinnoittelun, pääoman, likviditeetin ja taseen kohdentamisen osalta # Ajoissa saavutettujen ESG-välitavoitteiden prosenttiosuus	Laadullinen: Taulukko 1 b ja j kohta Taulukko 2 b, k ja l kohta Taulukko 3 c ja d kohta Määrällinen : Mallipohja 1 Mallipohja 3	ESRS-E1-1 Kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteet: ESRS-E1-4
	Välitavoitteet:	<i>Välitavoitteilla mitataan edistymistä pitkän aikavälin tavoitteissa ohjeiden 100 kohdan mukaisesti.</i>	# Pitkän aikavälin tavoitteet ja välitavoitteet metsäkatoon tai luonnon ennallistamiseen liittyvistä EU:n tavoitteista aiheutuviin riskeihin puuttumiseksi			
	Liiketoimintarakenteen ja tulojen yhdenmukaisuus välitavoitteiden kanssa:	<i>Miten laitos varmistaa kykenevänsä toimimaan riittävän kannattavasti prosessin eri vaiheissa?</i>	# Miten laitos varmistaa, että sen liiketoimintarakenteen ja tulovirratt ovat linjassa sen pitkän aikavälin tavoitteiden ja välitavoitteiden kanssa?			
iii.Keskeiset oletukset, syöttötiedot ja taustatiedot, jotka ovat merkityksellisiä laitosten tavoitteiden ja päämäärien ymmärtämisen kannalta, muun muassa keskeisen skenaarion tai	Keskeiset oletukset ja vertailuskenaarion (-skenaarioiden) valinta:	<i>Tämä koskee menetelmien keskeisten perusteiden ja oletusten dokumentointia 108 kohdan mukaisesti, myös laitoksen 6.3.1 jakson mukaisesti valitsemia vertailuskenarioita</i>	# Esimerkiksi kansallisista ympäristövirastoista, EU:n komission yhteisestä tutkimuskeskuksesta, IEA:sta, NGFS-verkostosta ja IPCC:stä valittujen	# Yhdenmukaisuuden tai ristiriitaisuuden taso verrattuna ilmastoon liittyviin kehityspolkuihin ja/tai vertailuskenarioihin	Laadullinen: Taulukko 1 j, k ja l kohta Taulukko 2 h, i ja j kohta	ESRS-E1-SBM3 ESRS-E1-IRO ESRS-E1-9

vertailuskenaarioiden valinta ja laitosten johtopäätökset, jotka perustuvat ESG-riskien olennaisuuden arviointien tuloksiin, salkkujen yhdenmukaisuutta koskeviin arviointeihin ja muihin skenaarioanalyysiin.	Olennaisuuden arvioinnin, salkkujen yhdenmukaisuutta koskevien arviointien ja skenaarioanalyysien tulokset:	<i>Keskeiset havainnot ja päätelmät 4 jakson mukaisesti tehdyistä olennaisuuden arvioinneista, salkun mukautusmenetelmistä ja skenaarioanalyysistä.</i>	skenaarioiden yksilöinti ja perustelut # Laadullinen kuvaus laitoksen olennaisista ympäristöön liittyvistä siirtymäriskeistä ja fyysisistä riskeistä	valittujen toimialojen ja/tai vastapuolten osalta # Määrälliset mittaukset ympäristöriskien vaikutuksista taloudellisten riskien luokkiin # ESG-riskien olennaisuuden arvioinnin määrälliset tulokset	Taulukko 3 d kohta Määrällinen : Mallipohja 3	
b. Tavoitteet ja mittarit						
i. ESG-riskeihin puuttumiseksi asetetut määrälliset tavoitteet, muun muassa tavoitteet, jotka johtuvat mukautumisesta kestävyttä koskeviin lakisääteisiin	ESG-riskeihin puuttumista koskevat tavoitteet ja seurantamittarit:	<i>Tämä koskee mittareita ja tavoitteita, joita laitokset käyttävät 5.7 ja 6.3.4 jakson mukaisesti.</i>	Ei sovelleta	# Vastuut suuririskisille toimialoille tai vastapuolille # Salkun yhdenmukaisuutta	Laadullinen: Taulukko 1 b ja c kohta Taulukko 2 b kohta	ESRS-E1-1 Kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavo

tavoitteisiin ja sääntelytavoitteisiin lainkäyttöalueilla, joilla laitos toimii, ja laajemmat siirtymäsuunnaukset kohti kestävää taloutta, sekä mittarit, joita käytetään ESG-riskien seurannassa, ja tavoitteiden saavuttamisessa tapahtunut edistys.	Riskit, jotka johtuvat mukauttamista kohti kestävyttä koskevia sääntelytavoitteita koskevasta prosessista:	<i>Tämä koskee erityisiä mittareita ja tavoitteita, joilla seurataan ESG-riskejä, jotka johtuvat siirtymästä ja mukautumisesta asiaankuuluviin sääntelytavoitteisiin, kuten niihin, jotka sisältyvät EU:n ilmastolainsäädäntöön vakavaraisuusdirektiivin 76 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja puututaan kyseisiin riskeihin.</i>		koskevat mittarit ja tavoitteet # Rahoitetut päästöt asiaankuuluvasti jaoteltuina # Keskeisissä rahoitusstrategioissa saavutettu edistys # Kiinteistösalkut, joilla on tietty energiatehokkuustaso # pankkirahoituksen energiahuollon suhdeluku (ESBR) # Sen fyysisen riskin taso, jolle laitos altistuu # Tiedot salkun riskialttiudesta asiaankuuluvasti jaoteltuina (esim. järjestämättömät vastuut)	Määrällinen : Kaikki mallipohjat itteet: ESRS-E1-4
--	---	--	--	--	--

ii.Tavoitteiden ja seurantamittareiden piiriin kuuluvat salkut, toimialat, omaisuuserien luokat, liiketoiminta-alueet ja tarvittaessa taloudelliset toiminnot (eli yksittäiset teknologiat) varmistaen, että tavoitteiden ja mittareiden soveltamisala kuvastaa riittävästi laitoksen toiminnan luonnetta, kokoa ja monimutkaisuutta sekä laitoksen ESG-riskien olennaisuuden arviointia.	Soveltamisala:	<i>Tämä koskee tietoja, jotka liittyvät tavoitteiden ja mittareiden laajuuteen ja niiden merkitykseen sekä riskin että taloudellisen vaikutuksen kannalta..</i>	# Mitkä ovat kuhunkin tavoitteeseen kuuluvat toiminnot, omaisuuserien luokat, toimialat ja liiketoiminta-alueet? # Laitostason tavoitteet jaettuna yksityiskohtaisempiin alakohtaisiin tavoitteisiin # Tavoitteet, joita sovelletaan tiettyihin salkkuihin, vastuisiin, omaisuuserien ryhmiin tai sijoituksiin, joilla on samanlaisia ominaisuuksia tai riskejä # Konkreettiset, toteuttamiskelpoiset tavoitteet tietyille hankkeille, teknologioille tai liiketoiminnoille. # Huomioon otetut taseeseen sisältyvät ja sen ulkopuoliset toiminnot # Soveltamisalan ulkopuolelle jättäminen ja suunniteltu kattavuus	# Aktiivisesti seurattavien ja hallittavien ESG-riskien prosenttiosuus # Niiden liiketoimintayksiköiden prosenttiosuus, joiden operatiivisiin suunnitelmiin on sisällytetty ESG-riskeihin liittyviä tavoitteita # Sellaisten eri alueilla toteutettavien toimien prosenttiosuus, joilla on käytössä ESG-riskeihin liittyviä tavoitteita ja aloitteita # Niiden toimialojen prosenttiosuus, jotka ovat laatineet erityiset toimintasuunnitelmat, jotka ovat linjassa konsernitason ESG-riskejä koskevien tavoitteiden kanssa. # Alakohtaisten tavoitteiden saavuttaminen	Laadullinen: Taulukko 1 b, c ja j kohta Taulukko 2 h ja i kohta Määrällinen: Kaikki mallipohjat	ESRS-E1-1 ESRS 2 - MDR-T Tämänhetkiset tulot toimialoitain: ESRS 2 - SBM -1 Kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteet: ESRS-E1-4
iii.Aikavälit, joilla tavoitteita ja mittareita sovelletaan.	Aikavälit:	<i>Tämä koskee lyhyitä, keskipitkiä ja pitkiä aikavälejä, joihin mittarit ja tavoitteet liittyvät 6.3.2 jakson mukaisesti.</i>	# Laadullinen kuvaus lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin tavoitteista ja mittareista	# Kehitys, esim. eri aikaväleillä saavutettavan tavoitetason nousu/lasku		ESRS-E1.IRO-1_10_AR 12a ESRS-E4-1_04 13d

			# Mittarien ja tavoitteiden lyhyen aikavälin kasvujen perustelut tarvittaessa			
--	--	--	--	--	--	--

c. Hallinto						
i. Suunnitelmien hallintorakenne, muun muassa tehtävät ja vastuut, jotka liittyvät suunnitelman laatimiseen, validointiin, täytäntöönpanoon, seurantaan ja päivittämiseen, myös eskalointivaiheet tavoitteista poikkeamisen varalta.	Hallintorakenne:	<i>Suunnitelman hallintorakenne 6.2.1, 6.2.2 ja 6.5 jakson mukaisesti.</i>	# Ylimmän hallintoelimen, mahdollisen alakomitean ja kolmen puolustuslinjan tehtävät ja vastuut	# Suunnitelmaa käsittelevien hallituksen kokousten tiheys # Viivästyksien suunnitelman hyväksymisessä # Suunnitelmasta tehtyjen sisäisten tarkastusten määrä # Täytäntöön pantujen tarkastussuosituksen prosenttiosuus # Käsiteltyjen eskalointien ja/tai ratkaisemattomien eskalointien määrä	Laadullinen: Taulukko 1 e, g, h ja q kohta Taulukko 2 d ja f kohta Taulukko 3 a kohta	ESRS 2 GOV-1 -AR 4
	Poikkeamia ja eskalointia koskeva menettely:	<i>Hallintojärjestelyt, joilla päätetään korjaavista toimista merkittävien poikkeamien tapauksessa 80 ja 89 kohdan mukaisesti.</i>	# Eskalointikäytäntö, jossa määritellään poikkeamien käsittelyprosessi, myös se, kenelle asiasta on ilmoitettava ja mihin toimenpiteisiin on ryhdyttävä.			
ii. Valmiuksiin ja resursseihin liittyvät toimet, joilla varmistetaan asianmukaiset tiedot, taidot ja asiantuntemus suunnitelman tehokasta täytäntöönpanoa varten, muun muassa ESG-riskejä koskevat koulutukset ja sisäinen kulttuuri.	Valmiudet ja resurssit:	<i>Suunnitelman tehokasta täytäntöönpanoa varten tarvittavat valmiudet ja resurssit, jotka perustuvat laitoksen alustavaan arvioon mahdollisista puutteista ja tarpeista, jotka liittyvät ESG-riskejä koskevaan sisäiseen kulttuuriin ja valmiuksiin 5.4 jakson mukaisesti.</i>	# ESG-riskejä koskevat koulutus- ja kehitysohjelmat # Palkkaus- ja rekrytointisuunnitelmat # Tietämyksen jakaminen ja yhteistyöfoorumit # Johdon sitoutuminen	# ESG-riskejä koskevan koulutuksen suorittamisaste # ESG-riskejä koskevista taidoista ja tiedoista havaitut puutteet # ESG-riskejä koskevia tavoitteita ja edistymistä koskevan sisäisen viestinnän tiheys ja laatu	Laadullinen: Taulukko 1 f ja m kohta	ESRS 2-GOV-1 - 23 kohta ESRS G1 GOV-1 - 5 b kohta
iii. Palkitsemisjärjestelmät ja -käytännöt, joilla edistetään ESG-riskien moitteetonta hallintaa laitoksen	Palkitsemisjärjestelmät ja -käytännöt:	<i>Tämä koskee sitä, miten laitos ottaa huomioon ESG-riskejä koskevan riskinottohalun osana palkitsemisjärjestelmiään ja -</i>	# Laadullinen kuvaus siitä, miten palkitsemisjärjestelmiä ja -käytäntöjä on mukautettu,	# Mittarit, joita käytetään ESG-riskejä koskevan riskinottohalun sisällyttämiseksi	Laadullinen: Taulukko 1 i kohta Taulukko 2 g kohta	ESRS 2-GOV-2 - 29 kohta ESRS-E1-GOV-3

tavoitteiden ja riskinottohalun mukaisesti		käytäntöjään vakavaraisuusdirektiivin 74 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti.	mukautetaan tai tullaan mukauttamaan siten, että ne ovat yhdenmukaisia ESG-riskeihin puuttumista koskevan yleisen strategisen tavoitteen ja riskinottohalun kanssa	palkitsemisjärjestelmien # Niiden henkilöstön jäsenten osuus, joiden palkitsemiseen sisältyy ESG-riskejä koskevia mittareita # ESG-riskejä koskevien mittarien painottaminen kokonaispalkassa	Taulukko 3 a kohta	
iv.Siirtymäsuunnitteluprosessissa käytettävät tiedot ja järjestelmät	Tiedot ja järjestelmät:	Tämä koskee tietoja ja järjestelmiä, joita käytetään suunnitelmien laatimiseen, täytäntöönpanoon ja seurantaan 4.2.2 jakson ja 93 kohdan mukaisesti.	# Tietoluettelo, jossa yksilöidään kaikki asiaankuuluvat ESG-riskejä koskevat tietopisteet ja arvioidaan niiden saatavuutta ja laatua # Toimintaperiaatteet ja menettelyt tietojen laadun varmistamiseksi	# Kerättyjen ja saatavilla olevien merkityksellisten tietopisteiden prosenttiosuus # ESG-riskejä koskevia tietoja sisältävien järjestelmien ja prosessien prosenttiosuus	Laadullinen: Taulukko 1 p kohta	ESRS 1, liite B ESRS 2 AR 2 ESRS 2 SBM-1_42a ESRS-E2-4_30c ESRS-S1-6_50d ESRS-S1-7_55b
d. Täytäntöönpanostrategia						
i.Yleiskatsaus lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin toimista, joita on toteutettu tai suunniteltu pankkitoiminnan ydintoiminnoissa ja -prosesseissa suunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi,	Toteutetut tai suunnitellut toimet pankkitoiminnan ydintoiminnoissa:	Tämä koskee sitä, miten laitos toteuttaa tavoitteitaan ja päämääriään ydintoiminnassaan.	# Uusien työkalujen käyttöönotto ESG-riskien arvioimiseksi nykyisissä salkuissa # ESG-riskejä koskevien tavoitteiden	# Niiden toimien prosenttiosuus, joihin täytäntöönpanotoimet vaikuttavat # Suunnitelman tavoitteiden	Laadullinen: Taulukko 1 n kohta Taulukko 2 a kohta Taulukko 3 c kohta	Keskeiset toimet: ERSR-E1-1_16b ESRS-E1 MDR-A ESRS 2 MDR-A ESRS-E1-2

muun muassa se, miten laitos sisällyttää suunnitelman tavoitteet päätöksentekoprosessiinsa ja sääntö määräiseen riskienhallintajärjestelmäänsä, täydennettynä tiedoilla kunkin toimen havaitusta vaikuttavuudesta tai arvioidusta vaikutuksesta kyseiseen tavoitteeseen (kyseisiin tavoitteisiin).	Tavanomaisen riskienhallintajärjestelmän muutokset:	<i>Tämä koskee sitä, miten laitos sisällyttää tavoitteensa olemassa olevien riskienhallintatyökalujen yhdistelmään (esim. sisäisen pääoman ja likviditeetin riittävyyden arviointimenettelyt, riskioikaistu tuotto, riskirajat, pääoman/salkun kohdentaminen, budjetointiprosessi, strateginen suunnitelma, taloudellisten suunnitelma) 5 jakson mukaisesti.</i>	sisällyttäminen keskipitkän ja pitkän aikavälin strategiseen suunnitteluun ja päätöksentekoprosesseihin # ESG-riskien sisällyttäminen riskienhallintajärjestelmään	toteuttamiseen tähtäävien liiketoimintapäätösten prosenttiosuus # ESG-riskien hallintatyökalujen käyttöönottoaste		ESRS-E1-3 ----- ESRS-E2-E5 ESRS-S1-S4 ESRS-G1 MDR-A ESRS-E3 MDR-A ESRS-E4 MDR-A ESRS-E5 MDR-A
ii.Taloudellisten riskien luokkia koskeviin toimintaperiaatteisiin ja menettelyihin sekä luotonanto- ja investointipolitiikkaan ja -ehtoihin tehtävät mukautukset, jotka koskevat keskeisiä taloudellisia toimintoja, toimialoja ja sijaintipaikkoja.	Toimintoja, toimialoja ja sijaintipaikkoja koskevat toimintaperiaatteet ja edellytykset:	<i>Toimintaperiaatteet ja niihin sovellettavat ehdot, muun muassa voimassa olevien toimintaperiaatteiden ja hiljattain laadittujen toimintaperiaatteiden päivitykset 46 kohdan b–c alakohdan mukaisesti.</i>	# Luettelo nykyisistä toimintaperiaatteista ja alkuperäisten ESG-riskien tilasta # Etenemissuunnitelma, jossa esitetään yksityiskohtaisesti, mitä toimintaperiaatteita ja edellytyksiä ja niiden soveltamisalaa päivitetään tai luodaan, miten ja milloin ja kuka sen tekee # Kunkin toimintaperiaatteen osalta voidaan sisällyttää seuraavat näkökohdat: . Päämäärä: miten se kuvastaa strategista tavoitetta, riskistrategiaa	# Toimintaperiaatteen hyväksymisaste, esim. niiden sivuliikkeiden tai osastojen prosenttiosuus, jotka ovat ottaneet käyttöön ESG-riskejä koskevia uusia toimintaperiaatteita # ESG-riskejä koskevien toimintaperiaatteiden tarkistamis- ja päivittämiskertojen määrä tietyn ajan kuluessa # ESG-riskejä koskevien päivitettyjen	Laadullinen: Taulukko 1 d ja o kohta Taulukko 2 c ja e kohta Taulukko 3 c ja d kohta	ESRS-E1-1_16b ESRS-E1-2 ESRS-E1-3 Toimet, jotka liittyvät biologisen monimuotoisuuden kannalta herkillä alueilla tai niiden läheisyydessä sijaitseviin kohteisiin: ESRS E4.IRO-1_19a
	Taloudellisten riskien luokkia koskevat toimintaperiaatteet ja menettelyt:	<i>Tämä koskee toimintaperiaatteisiin ja menettelyihin 5.6 jakson mukaisesti tehtäviä mukautuksia.</i>				

			ja tukee suunnitelman täytäntöönpanoa . Soveltamisala: soveltamisalaan kuuluvan ja vaikutuksen kohteena olevan liiketoiminnan, sijainnin, toimialan jne. täsmällinen toistaminen . Ehdot: selkeät perusteet, joilla varmistetaan helppo sovellettavuus ja seuranta . Poissulkemiset: kaikki riskinottohalun mukaiset poissulkemiset	toimintaperiaatteiden mukaisten toimien prosenttiosuus # ESG-riskien hallintajärjestelmään keskittyvien sisäisten ja ulkoisten tarkastusten tulokset		
iii. Palvelujen ja tuotteiden valikoimaan ja hinnoitteluun tehtävät muutokset, joilla tuetaan suunnitelman täytäntöönpanoa.	Palvelujen ja tuotteiden valikoima ja hinnoittelu:	<i>Tämä koskee sitä, miten laitos mukauttaa palvelujen ja tuotteiden valikoimaansa ja niiden hinnoittelua ESG-riskien kannalta merkityksellisten perusteiden sekä laitoksen riskistrategian ja sisäisen pääomapolitiikan perusteella 46 b kohdan mukaisesti.</i>	# Riskiperusteinen hinnoittelu: hinnoittelun mukauttaminen luotonottajan tai hankkeen ESG-riskiprofiilin perusteella # Kannustimet riskien lieventämiseen: kannustimien tarjoaminen asiakkaille, jotka panevat täytäntöön tehokkaita ESG-riskien lieventämisstrategioita	# ESG-riskiprofiileihin perustuvien hinnoittelun mukautusten tiheys ja laajuus # Kannustinin hinnoittelu a hyödyntävien asiakkaiden lukumäärä	Laadullinen: Taulukko 1 r kohta Taulukko 2 j kohta Taulukko 3 d kohta	Siirtymän kanssa yhteensopimattomat toimet: ESRS-E1.IRO-1 AR12
iv. Sijoitukset ja strateginen salkun kohdentaminen, joilla tuetaan laitoksen liiketoimintastrategiaa ja riskinottohalua suhteessa ESG-riskeihin, myös tiedot kestävyteen liittyvistä ja	Kestävyteen ja siirtymään liittyvät tuotteet ja palvelut:	<i>Laitoksen tarjoamat tai hallinnoimat rahoitusvälinetyypit (vihreät ja kestävyteen liittyvät lainat, joukkovelkakirjalainat, asuntolainat, rahastot jne.) ja neuvontapalvelut.</i>	# Vihreitä tai siirtymään liittyviä tai ESG-kiinnelainoja, lainoja ja joukkovelkakirjalainoja koskevat strategiat, toimintaperiaatteet ja perusteet	# Kestävän rahoituksen kasvu: kestävä rahoituksen määrän ja osuuden vuotuinen kasvu # Vihreiden tai siirtymään liittyvien tai	Laadullinen: Taulukko 1 m ja r kohta Taulukko 2 e kohta	ESRS-E1-3 ESRS-E4-1 AR 1 e Vaikutuksen kohteena olevia yhteisöjä

siirtymään liittyvistä tuotteista ja palveluista sekä siitä, miten strategisten rahoitusvalintojen mahdollisia muutoksia tuetaan oikeasuhteisilla riskienhallintamenettelyillä.				ESG-kiinnelainojen tai lainojen maksukyvyttömyysaste	Määrällinen : Mallipohjat 06>10	koskevat tuotokset: ESRS-S3-4 AR 34 b
	Strategisten rahoitusvalintojen yhdenmukaisuus riskienhallintamenettelyjen kanssa:	<i>Tämä koskee sitä, miten laitos varmistaa, että kun se päättää mukauttaa liiketoimintaansa ja strategiaansa, nämä muutokset sopivat 5 jakson mukaisesti käytössä oleviin riskienhallintajärjestelyihin.</i>	# Luotonannon ja sijoitussalkkujen monipuolistaminen ESG-riskien kannalta merkityksellisten perusteiden nojalla esimerkiksi talouden alojen tai maantieteellisten alueiden osalta # Vihreisiin lainoihin ja kiinnelainoihin sovellettavat luottoriskiperiaatteet # Miten uusiutuvan energian hankkeita rahoittava laitos varmistaa, että hankkeissa noudatetaan ympäristömääräyksiä, jotta vältetään oikeudelliset ja maineeseen liittyvät riskit?	# Sellaisten uusien rahoitettujen hankkeiden osuus, joista tehdään kattava ESG-riskien arviointi # ESG-riskit nimenomaisesti huomioon ottavien luottopäätösten prosenttiosuus # ESG-tuotteiden voittomarginaalit: voittomarginaalien vertailu ESG-tuotteiden ja perinteisten tuotteiden välillä		

e. Vaikuttamisstrategia						
i.Vastapuoliin vaikuttamista koskevat toimintaperiaatteet, muun muassa tiedot vaikuttamisen tiheydestä, laajuudesta ja tavoitteista, mahdollisten toimien tyypeistä ja eskalointiprosesseista tai -kriteereistä.	Vaikuttamista koskevat toimintaperiaatteet:	<i>Selkeät toimintaperiaatteet, joita laitos noudattaa vaikuttaessaan yksilöityihin vastapuoliin strategisten ja riskienhallintaa koskevien tavoitteidensa saavuttamiseksi, ottaen huomioon olennaisuuden arvioinnin tulokset ja riskien mittausten menetelmät 46 a kohdan mukaisesti.</i>	# Tarkoitus ja yleistavoite, esim. riskiprofiilin ymmärtäminen ja/tai johdonmukaisuuden tarkistaminen riskinottohalun ja tavoitteiden kanssa. # Vastapuolen käytettävissä olevat ratkaisut # Eskalointi- ja validointiprosessi	# Niiden vastapuolten prosenttiosuus, joiden kanssa vuoropuhelua on jatkettu tai aiotaan jatkaa # Niiden vastapuolten prosenttiosuus, joiden osalta on arvioitu ESG-riskejä # Asiaankuuluvien toimialojen, tuotteiden ja liiketoiminta-alueiden osuus	Laadullinen: Taulukko 1 d ja o kohta Taulukko 2 c kohta Taulukko 3 b ja c kohta	ESRS 2-SBM 2
ii.Prosessit, menetelmät ja mittarit, joilla kerätään ja arvioidaan tietoja, jotka koskevat vastapuolten altistumista ESG-riskille ja mukautumista laitoksen tavoitteisiin ja riskinottohaluun.	Prosessit, menetelmät ja mittarit ESG-riskien arvioimiseksi:	<i>Tämä koskee sitä, että laitos soveltaa vastuuperusteisia, alakohtaisia, salkkuperusteisia ja salkun yhdenmukaisuutta koskevia menetelmiä 4.2.3 jakson mukaisesti.</i>	# Due diligence -seulonta suuririskisten vastapuolten tunnistamiseksi ennalta määritettyjen perusteiden nojalla # ESG-riskit, jotka näkyvät sisäisissä tai ulkoisissa pisteytyksissä ja/tai luokituksissa # Menetelmät, joilla mitataan valittujen vastapuolten mukautumista ilmastopolkuihin	# ESG-riskiä koskevan due diligence -prosessin soveltamisalaan kuuluvien vastapuolten prosenttiosuus # Vastapuolten luottoluokitusten muutokset, jotka johtuvat ESG-riskien vaikutuksesta # Vastuiden keskittyminen tietyillä toimialoilla, joihin kohdistuu suuria siirtymäriskejä tai fyysisiä riskejä # Osallisuus ympäristöön, yhteiskuntaan ja	Laadullinen: Taulukko 1 k ja l kohta Taulukko 2 i ja k kohta	ESRS-E1.IRO-1 ESRS-E4-1.AR-1a

				hyvään hallintotapaan liittyvissä ristiriidoissa tai tapahtumissa		
iii. Vaikuttamiskäytäntöjen tulokset, myös katsaus vastapuolten mukautumiskykyyn ja resilienssiin siirryttäessä kestävämpään talouteen.	Tulokset:	<i>Tämä koskee vaikuttamisen tuloksia, ja sen avulla vastapuolten riskiprofiilia ja laitoksen toteuttamia toimia voidaan tulkita tarkoituksenmukaisesti 81 e kohdan ii alakohdan mukaisesti.</i>	# Perusteet, joilla tunnistetaan vastapuolet, joilla on merkittäviä ESG- riskejä, jotka saattavat edellyttää välitöntä huomiota # Luottoehtojen, kuten korkojen tai vakuusvaatimusten, mukautuminen ESG- riskejä koskevien arviointien perusteella # Tehostettu due diligence -menettely, esim. tiukempien due diligence -prosessien käyttöönotto suuririskisille vastapuolille # Vaikuttamisen (tarkempi) kohdentaminen, esimerkiksi erityisten vaikuttamissuunnitelmien laatiminen tunnistettuihin ESG-riskeihin puuttumiseksi, esimerkiksi parannustavoitteiden asettaminen tai vastapuolten tarpeita vastaavien uusien	# Myönteinen (tai mikä tahansa alaluokitus kyseisessä luokassa) tai kielteinen (tai mikä tahansa alaluokitus kyseisessä luokassa) arvio näiden vastapuolten kestokyvystä ja mukautumisesta laitoksen tavoitteisiin ja riskinottohaluun # Laitoksen toteuttamien seurantatoimien määrä ja tyypit	Laadullinen Taulukko 1 o kohta Taulukko 2 m kohta Taulukko 3 c ja d kohta	ESRS-E1 ESRS 2 -SBM- 2_45a AR 16

			rahoitustuotteiden tarjoaminen			
--	--	--	-----------------------------------	--	--	--

